ANUL 1. No. 118.

BIBLIOTECA CENTRALĂ A „ASOCIAŢIUNII" SIBIU
BIBLIOTECA „ASTRA" SIBIU

6 pagini 3 lei

Marţi 20 Iulie 1937

BUNA VESTIRE

ZIAR LIBER DE LUPTA SI DOCTRINA ROMANEASCA

Directori: DRAGOŞ PROTOPOPESCU, TOMA VLADESCU

Redacţia şi Administraţia: BUCUREŞTI, Bulevardul Elisabeta 12, etaj II.

TELEFOANE: Direcţia Administraţia 4-85.83; Redacţia 4-84.34

ABONAMENTE: Comune urbane: 1 an Lei 700, 6 luni 350, 3 luni 175; Comune rurale: 1 an Lei 500, 6 luni 250, 3 luni 125

Expoziţia dela Paris

— Svastica şi Ciocanul —

Şi totuşi sînt şi lucruri bune la Expoziţia dela Paris. Fete gureşe şi chiar frumoase (sst!, nu mai e voe) îţi servesc din pungi miraculoase, ultimul produs al civilizaţiei franceze, «la glace esquimaux», numai cu 2 franci Bonnet (10 lei prin graţia lui Dumnezeu şi a Băncii Naţionale; iar trenuri-camionetă te duc dela un capăt la celălalt al Expoziţiei, ca s'o termini (măcar tu) cît mai repede...

Ca om care-mi comand costumele la Londra şi-mi dreg pingelile în Place de la Madeleine (vorba Dreptăţei) am admirat Pavilionul Eleganţei, de unde am aflat că la doua învitare a mea în sala de recepţie a ... vei fi surprins în frac verde (pînă şi frecurile, ne asigură marile Case, s'au decis să fie verzi în viitorul apropiat). Aici, Lanvin, Paquin, Molyneux, şi ceilalţi furnizori de modă pariziană, pe manechine ... Brâncuş «adică informe, dar pline de înţeles», îţi etalează de sub lumini ascunse, în cupole de basm oriental, visul de o mie şi una de nopţi, visul de trenă şi culoare al cochetei universale. Aici Polul nord se întâlneşte cu Ecuatorul, şi Siberia cu păsările Paradisului, ca să-ţi dea bernii albe tivite cu vulpe albă, chinchilla-urile plecate în trene de mătase, decolteurile şi penajele grandioase.

Şi eşti aproape surprins cînd din basmul acesta al femeei ieşi ca să te vezi bravat dintr'odată de cele două namile puse faţă'n faţă şi ameninţându-se din piatră: Pavilionul German şi Pavilionul Sovietic.

Urcat pe patru etaje (dar etaje reale) cu faţada brăzdată de două linii largi de mozaic, care seara par aur topit, în pridvor cu două grupuri de masculi de bronz peste care veghează înaripată acea cu nume de Patrie, Pavilionul German este exemplul de gravitate şi grandoare al Expoziţiei franceze. Înăuntru, tehnica germană, interiorul şi peisajul german, copilul german servit cu ce produce mai nostim şi mai viu Nürenbergul.

Să mărturisesc că de o aproape egală grandoare, plus o dinamică ce tresare agresiv din faţada în piramidă, escaladată de ciocanul şi secerea arătate lumei ditirambic, de un cuplu tânăr de patru metri înălţime, se înfăţişează Pavilionul U. R. S. S. Înăuntru însă, numai statistici şi diagrame. Ce era sub Ţari, ce este sub Soviete. Cîte fol avea trifoiul sub Nicolae al 2-lea, cîte sub Stalin; cîte găini pe cap, să avem vaca!

Roşii îşi mărturisesc o crasă indoială de ei înşişi, de succesul sovietic, prin insistenţa aceasta a bilanţului cu orice preţ; şi din patru săli în care se face numai politică — şi încă politica oarbă a cifrelor — îţi opreşti ochii desgustat pe un singur panou magnific al lui Bradsky, unde o masă de capete mascule se iluminează impresionant sub gestul lui Lenin curbat pe o estradă.

Mult mai multă siguranţă de sine, aristocraţie prezentă, frumuseţe masculă, respiră Pavilionul Svasticei, unde o inteligenţă fină de iniţiator artist a împins politicul cu mâna şi a lăsat loc unei pulsaţii trepidante de suflet german.

E caracteristic ca din faţa acestor două monumente care stigmatizează Expoziţia, Franţa să pară retrasă, în vinuri, pateuri, mode şi îngheţate de ultimă oră.

Nu vrea să ia parte la o luptă, de finalul căreia se teme!

E întrebarea pusă de cei doi sfinxi care se mirie în marmură şi fier, gata parcă să se 'ncaere, de o parte şi alta a unei tranşee.

DRAGOŞ PROTOPOPESCU

Se va zidi o nouă biserică

Să înţelegem!

Presa străină de noi, presa duşmană acestui pământ românesc, anumita presă, îşi îndeplineşte, zilnic, mandatul antinaţional şi anticreştin. Dela primul articol până la ultima informaţie, în coloanele presei sărindărene se răsfrâng curentele şi direcţiile cu faţa îndreptată spre Moscova. Camuflate şi paravanate, aşa cum numai spiritul iudaic ştie s'o facă, intenţiile acestea otrăvite şi disolvante, adăpostite de anumita presă, trebue să ne sguduie temeliile sufletului. Şi să ne întrebăm: Dece fac acest lucru? Ce-i îndeamnă să ne batjocorească, să ne mintă şi să ne sape? Dece se ascund sub pseudonime sonore şi sub nume frumoase, româneşti, de voevozi şi pârcălabi? Dece, alături de un articol religios, scris de vreun preot rătăcit şi bine retribuit, aşează adevărate manifeste în favoarea stângii, în sprijinul dărâmătorilor de biserici şi după norma şi tactica internaţionalei comuniste? Dece? N'au curaj să lucreze altfel. Neamul lui Iuda e laş. Iufţii ştiu bine — sunt siguri de asta — că dacă într'o bună zi ar scrie sub numele lor adevărat, jidovesc, şi dacă, tot într'o bună zi, şi-ar da arama pe faţă şi s'ar mărturisi adepţii lui frente popular, ultimul cititor rătăcit de azi ar deveni duşmanul lor neîmpăcat. I-ar înţelege. Dar aşa, azi, când iufţii au neobrăzarea să scrie în foile lor, că sunt de origine română, că sunt latini, şi când semnează ... nume de graure şi de fagure, cu nume străvechi de spătari, nu e de mirare cum, uneori, se mai găsesc rătăciţi să-i creadă şi să-i citească. Mai ales că acest cal troian — anumita presă — este girat şi condus în cetatea sufletului românesc de multe cozi de topor, de spiţa lui Mihail Sadoveanu care, pentrucă a scris literatură, într'adevăr frumoasă şi într'adevăr românească, se crede îndreptăţit să deschidă calea spre mormântul neamului românesc, cântând în corul trădătorilor de eri, al diversioniştilor de azi şi al dezertorilor de mâine.

Să fim atenţi! Băgaţi de seamă! Să înţelegem!

Duşmanul văzut şi declarat este mult mai puţin periculos de cât cel ascuns. Comunistul, anticreştinul şi străinul, sunt mai puţin primejdioşi decât jidanul care scrie despre biblia creştină, despre originea noastră latină şi despre democraţia «naţională».

Lupii cu chip de oaie au năvălit în codrii româneşti.

Furtuna trece pe deasupra capetelor noastre. Să înţelegem! Nu panică şi teamă. Ci, mai mult ca oricând, să fim în gardă!

B. V.

Gândiţi-vă la muncitori!

de NICOLAE BOGDAN

Altă dată, când vitriolul democratic nu apucase să roadă sufletul omului modern până la rădăcinile lui instinctive, se ştia că o victorie nu e victorie dacă nu este urmărită până la ultimele sale consecinţe, adică până la zdrobirea desăvârşită a inamicului. Astăzi însă, se pare că actualii noştri conducători au pierdut din vedere acest străvechi dar sănătos principiu militar, de oarece — spre nenorocirea noastră — se vede că ei încep a se mulţumi cu jumătăţi de izbânzi, cari lasă duşmanului posibilitatea de a se reculege şi de a porni cu noui forţe la atac.

Iată, în ultima vreme, s'a dat o mare bătălie în cadrul hotarelor ţării noastre, între elementul românesc şi cel jidovesc, între principiul creator şi cel destructiv. Şi, după cum era şi drept şi firesc, principiul creator l-a biruit pe cel destructiv: jidovii au fost demascaţi sub toată hidoasa lor înfăţişare de vampiri ai noroadelor lipsite de experienţă, planurile lor criminale desvăluite, hoardele lor de mercenari isgonite de pe primul plan al vieţii publice.

In situaţia aceasta, o măsură de prudenţă elementară ne poruncea să ţinem seamă de străvechile învăţăminte tactice, utilizate cu atâta energie şi înţelepciune de către înaintaşii noştri şi să împingem ofensiva până la ultimele ei consecinţe, adică până la nimicirea desăvârşită a perfizilor noştri duşmani. N'am făcut totuş acest lucru şi încă de astăzi, greşeala noastră începe să apară în plină lumină.

In adevăr, suntem acum în măsură să constatăm că, isgoniţi de pe primul plan al vieţii publice, demascaţi, dovediţi ca răufăcători şi ca nelegiuiţi incorigibili, jidovii au operat numai o retragere strategică, fără să se cuminţească şi să se astâmpere însă. Iar dovada perseverenţei lor în nelegiuire şi conspiraţie anti-socială şi anti-românească o constitue activitatea lor subterană în mediile muncitoreşti.

Se judecă în momentul acesta procesul unor comunişti, în faţa Consiliului de război al CORPULUI 2 ARMATA. Ca de obiceiu, organizatorii compioturilor sunt jidovi unguri sau unguri pur sang, victimele sunt muncitori români, de regulă naţional-ţărănişti, iar regisorii oculţi, cei asupra cărora mâna grea a autorităţii represive ezită să se aşeze, sunt jidovii dela «ADEVARUL» şi «DIMINEAŢA».

La şedinţele acestui proces, se petrec scene cari sunt destinate să strecoare otrava amară a tristeţii în sufletul ori cărui român conştient. Fiindcă ele ne arată cât de uşor cad bieţii muncitori români, uitaţi de o oficialitate vitregă, idioată, în cursele satanice ale jidanilor. Aceştia din urmă, întocmai ca spiritele necurate din străvechile noastre legende, nu se mulţumesc numai cu ce dobândesc de pe urma exploatării sălbatice a muncii românilor nevoiaşi; nu se satură aşa dar numai cu ceea ce apucă să stoarcă din carnea şi din sângele lor, dar se străduesc să le pervertească şi sufletele, să le mutileze şi spiritul.

Astfel, acuzatul PARVULESCU, se mărturisea în faţa Consiliului foarte convins că, făcând politica şarlatanească a piraţilor cartaginezi din Sărindar, el face politică muncitorească... Desigur, însă că acest nenorocit n'ar fi putut să ne explice de ce ALBERT HONIGMAN sau BURAH BRAUNSTEIN n'au articulat în viaţa lor nici un cuvânt de blam împotriva trusturilor de briganzi israeliţi, sau împotriva patronilor jidani cari exploatează totuşi cu o lăcomie de fiară, numai munca, naivitatea şi osteneala românească.

De asemeni, martorul CONSTANTIN TRANDAFIRESCU, lucrător la «ADEVARUL», a refuzat să jure pe sfânta cruce, sub motiv că c...

(Continuare în pag. III-a)

Lăudătorul de jidovi

Cam multe ciudăţenii se întâmplă dela o vreme în ţara noastră. Am ajuns, chiar, să-l... apreciem ca preşedinte de partid pe d. Ion Mihalache, a cărui debilitate sufletească il indica maximum pentru un post de inspector şcolar. L-am văzut şi pe d. Burăh Braunstein, lătăreţul cerebel al «Dimineţii» şi al «Adevărului» dându-le lecţii de patriotism bieţilor Români, iar pe formidabilul domn dr. N. Lupu, glovinele matador al sălii «Buffallo», am apucat să-l desluşim lăsându-se de beţie (ce-i drept: abia în urma unui drastic aviz medical).

Dar, ceeace s'a întâmplat, zilele trecute, într'o fruntaşă comună din Bucovina, le întrece pe toate.

Prin 1892, israelitul Bernhard Rosenstock a reuşit să-şi pună labele păroase pe moşia familiei Hurmuzachi, unde Vasile Alecsandri şi alţi refugiaţi moldo-munteni au petrecut în conacul ospitalierilor boieri bucovineni. De-atunci şi până azi, jidovul a acumulat, pe socoteala ţăranilor din Cernauca, imense bogăţii, iar fiii harhărului şi-au împrumutat un alt nume — acela de «Rostocki», ca să pară de origină polonă.

Zilele trecute, bătrânul Bernhard Rosenstock a încetat din viaţă. A murit împăcat, fericit — pe cât de fericit poate muri un jidan — că şi-a agonisit o frumoasă avere pentru plozii săi, despre a căror rapacitate se vorbeşte destul în Bucovina.

Evident, asta n'ar fi nimic. Bernhard Rosenstok n'a fost singura iuflă din România, care a zugrumat ţărănimea pentru a-şi umplea buzunarele caftanului.

Dar iată ce a găsit de bine să facă un preot:

Auzind că jidovul a murit, părintele satului, un anume Sofian a dat ordin ca biserica să arboreze doliu, iar în ziua înmormântării, deşi toţi studenţii dela căminul din Cernauca, între cari şi mulţi teologi, l-au rugat să renunţe la un astfel act de provocaţiune a populaţiei creştine, preotul a oprit, totuşi, convoiul funebru al jidovului în dreptul bisericii şi a ţinut o lungă oraţie funebră, pentru a elogia figura cu perciuni a «marelui dispărut».

Convoiul funerar, onorat şi cu coroanele mortuare, trimise de preot şi de inconştientul diriginte şcolar, şi-a continuat apoi calea spre cimitirul israelit din Cernăuţi.

Nu ştiu cine sau ce l-a putut determina pe părintele Sofian să comită un astfel de act. In orice caz, umilirea, la care a fost supusă biserica ortodoxă în comuna Cernauca, trebuie sancţionată fără întârziere. Dealtfel, studenţimea teologică dela căminul de acolo a şi înaintat un raport I. P. S. S. Mitropolitului Visarion.

Vă puteţi închipui sadica satisfacţie a Israelului, când fruntea albă a bisericii s'a mânjit de steagurile negre, înălţate întru cinstea unui odios jidov, care a terorizat zeci de ani satul Hurmuzăchenilor de fericită pomenire.

Nu ştiu ce scuze va băigui Sofian (care a fost un mediocru student în teologie şi care, astăzi, treapădă prin toate cluburile politice din Cernăuţi), însă el merită o pedeapsă imediată.

O, tu, biet ţăran, te înţeleg. Simt umilirea, care te-a doborît când l-ai auzit pe nevrednicul păstor cuvântând întru gloria ţârţanului!

Imi scrii înlăcrămat că erau veseli jâzii. Te cred! Cum să nu le salte inima, când biserica se umilea ca un muscenic sub insulta adusă de-un Sofian fără demnitate?

Aşteptăm lămuriri din partea celor în drept şi suntem siguri că ele nu vor întârzia. Asta — pentru lămurirea unei întregi populaţii revoltate de-atâta omenească becisnicie!

Mircea Streinul

Un conflict deschis

de ALEXANDRU CONSTANT

Aş dori să precipit în aceste rânduri toată amărăciunea şi revolta în care se sbate generaţia mea, să desvălui, fără ocolişuri, toată turpitudinea morală şi întreg cortegiul de laşităţi şi ignominii, prin care au murdărit Istoria acestor vremuri cei ce s'au legat să ne dea lecţii şi să ne administreze morala lor. Dacă sufletele noastre s'ar putea mărturisi liber, fără îndoială că s'ar spulbera multe infamii şi s'ar limpezi multe înţelesuri, acolo unde perzistă încă enigma. Am spune atunci, cu cavalerismul propriu nouă, că sunt aproape două decenii de când politica internă a ţării noastre s'a pus deacurmezişul vieţii noui, cu tot aparatul de forţă şi toată urzeala calomniilor. Am arăta leal cât dispreţuim generaţia oficială şi cât o urâm. Da, pentrucă noi nu cultivăm nici ipocrizia, nici laşitatea lor!

Şi poate ar mai afla un lucru grav. E bine să-l ştie, să-l primească, oricât de crud ar fi, spre a cunoaşte ceeace informatorii salariaţi nu le pot transmite: aţi reuşit, domnilor, să distrugeţi în noi resorturile fundamentale ale cuminţeniei oficiale. Noi nu mai credem în niciunul din cuvintele mari, pe cari vă place să sprijiniţi un edificiu putred. Dacă aţi şti cât ne-aţi sângerat sufletele lipsindu-le de calmul certitudinelor fundamentale, v'aţi înspăimânta! Noi nu mai recunoaştem decât o singură realitate: *jungla*. Pe care aţi creat-o Dumneavoastră, în care tronaţi Dumneavoastră. Adeziunea noastră internă la prezent nu există; e o acceptare silnică. Şi alte adevăruri am mai mărturisi: Vă lipseşte, domnilor, conştiinţa unei meniri superioare! Vă cunoaştem bine de acum. Nu apăraţi o ordine creatoare, ci nişte poziţii personale, fiindcă invazia intereselor particulare în câmpul public a instaurat noul feudalism al Evului fără viaţă publică! Să nu ne predicaţi deci nouă, în numele unor abstracţiuni, pe cari le-aţi trădat, după ce le-aţi falsificat! Puteţi cel mult să ne judecaţi în numele lor şi, evident, să ne condamnaţi. Iată, noi acceptăm arbitrajul suprem al Istoriei — singura instanţă în care mai credem în acest conflict, isvorît din rătăcirea Dumneavoastră şi nutrit de nebunia idealismului nostru. Cei cari vor veni după noi vor înţelege anevoie drama acestui petec de istorie românească. Nu

(Continuare în pag. III-a)

Argumente democratice

La Satu-Mare a fost bătut, crunt, un tânăr naţionalist. N'are importanţă cine este tânărul. Reţinem întâmplarea pentrucă e concludentă şi reliefează admirabil mentalitatea «democraţiei» dela noi.

Scena s'a desfăşurat în cadrele unui congres naţional-ţărănist la care, probabil, ca în toţi anii dealtfel, au participat 2—3 chenzine de partizani. Preşedintele partidului, — organizaţia locală sătmăreană — un celebru avocat, omul care s'a opus ideii de românizare a baroului (trist dar adevărat: e decan), voia să spulbere acuzaţiile de comunism care i se aduc partidului naţional-ţărănist.

Suntem acuzaţi de frăţietate cu comunismul, dragilor... (A nu se interpreta în sens rău această reproducere de stil. Si eu sunt de peste munţi).

— Pentrucă sunteţi! — a completat tânărul.

La această observaţie, judecând «democratic», era natural să se răspundă prin «argumentele civilizate», pe cari le trâmbiţează, cotidian, presa tăiată împrejur prin polemică de idei, că doară vorbim dela tribuna «glorioaselor idei de libertate, egalitate şi frăţietate».

Democraţia în derută, însă, a ţinut să inaugureze argumentele bâtei după prescripţiile ideologului Tudor Tontorescu Vraişte. Un maghiar din Satu Mare, desigur membru marcant al sindicatului socialist (a se citi comunist) s'a năpustit asupra tânărului cu o sălbăticie de bestie întărâtată. In numele democraţiei naţionale şi ţărăniste. La masă, în prezidiu, surâdea, foarte senil şi foarte doctrinar, ilustrul domn fost primar Ferenczi, cunoscut pentru atitudinile «patriotice» depe vremea regimului austro-ungar, român ember, care ştie şi azi româneşte exact cât un sirian din clasa mijlocie. Are merite în schimb. Işi răscumpără păcatele antinaţionale depe vremuri printr'o subită transformare în ctitor de biserici. Şi'n virtutea acestor drepturi, amnestiat de marile noastre uitări, d-sa, gentry întârziat, poate patrona o bastonadă în ţara asta, când este vorba de un modest tânăr naţionalist.

Spectacolul a fost amplificat prin participarea efectivă a biroului care prezida la aplicarea de argumente «democratice».

Desprindem tâlcul acestei întâmplări care defineşte, clar, întreg conţinutul doctrinar al democraţiei. Dorul după putere şi tirania unei opoziţii prelungite şi-au făcut efectele. «Democraţia» se vede alungată pretutindeni. Terenul îi fuge de sub picioare. Năucită, spumegând de furie, încearcă să-şi mănânce unghiile şi picioarele, pentru a avea, în definitiv, o ocupaţie şi un rost.

Spectacolul nu izbuteşte să ne trezească nici măcar revolta. Se'ntâmplă ceva atât de firesc. «Democraţia» scoasă din uz şi gonită din ograda ţării, vagabondează în incertitudini, se complace în acte teroriste de mahala. Şi rage, înfiorător, ca o vită disperată.

Valeriu Cârdu

Tata Bătrân

de NECULAI TOTU

Tata Bătrân. Aşa l-a numit Herghelegiu, nu eu, pe d. General. Dar nu ştiu cum, numele se potriveşte de minune...

Primesc o carte poştală dela d. general Cantacuzino, şeful partidului nostru, acum un an, că vine să inspecteze taberile din regiunea IV şi cum draga Doamne eu eram şeful pe acea vreme, m'am pregătit şi eu cum am putut.

La Conu Veatonic în Nicolina, cam la margină nu-i vorbă, căci aşa stau Românii noştri, tocmai la marginea marginii oraşului, peste drum de crucea lui Ferent, carele pe vremea lui Duca Vodă se mânise cu trupe multe de Unguri să-l scoată din Cetăţuie şi din domnie. Dar corcigarii noştri de Eşeni, cu brâie late, roşii, le-au tras o sfântă de bătaie, şi apoi i-au cam îngropat pe toţi într'o movilă şi, în bunătatea lui Domnu le-a pus şi-o cruce, ca să ştie Ungurii că nu-i prea uşor cu Moldovenii.

Şi aşa, la conu Alexandru Veatonic am chemat băieţii noştri. Legionarii din Iaşi mai toţi sunt tineri, căci cei mai bătrâni fac politică la soartă, sau umblă noaptea besmetici prin cele bube masonice. Am întins o masă ca acela, în Hanul lui conu Alecu. Casă veche cu miros de han, la întretăierea de drumuri, cu ulcele de lut, cu vin de Cotnari şi cu ţigani cari ştiu a cânta. Păcat că d. general numai se uita şi nu gusta.

Nu mai vorbesc de camaradul Taşcă. El a fost la înălţime, cânta cu tot focul cântul faţă de Ghineraria şi o lungea la urmă cum fac veritabilii cioroi.

Cu ce veselie şi cu câtă dragoste se uitau şi-l sorbeau din ochi legionarii. Şi acum când ne aducem aminte cu d. general de vremea aceia, îi râd ochii.

Şi vedeam cum îi creştea inima lui Tata Bătrân, în acest şivoi de tinereţe revărsat.

Dealurile Iaşului grele de rod, vii şi iar vii, poamă şi must. Aşa suntem noi Moldovenii păcătoşi, mai la toate dar iuţi la băutură. Pârâul Nicolina curgea leneş în acele înserări de toamnă târzie. Colbul auriu juca în adieri. Era atâta pace şi linişte încât îţi venea să opreşti viaţa din cursul ei.

Şi Tata Bătrân, vesel ca totdeauna, împreună cu soacra lui, cum îl porecleşte pe d. Foti, erau ca niciodată.

Poate locurile Domneşti aproape de noi, aduceau acel suflu de viaţă, sensibil numai pentru anumite firi, care se trag din viţe vechi Domneşti.

Atunci l'am simţit şi noi aşa cum e cald, bun şi vesel. Incetul cu încetul seara se lăsa peste Iaşi şi se potoleau toate...

A doua zi, împreună cu d. general, d. Foti şi conu Alexandru Veatonic, am plecat cu maşina lui celebră. Conu Alecu îi om bun, numai să nu-i vorbeşti de rău maşina căci se face foc. Nu ştiu dacă faima ei a ajuns până la Bucureşti, dar la noi cale de zece poşte e cunoscută.

Când o porneşti din ogradă, împinge la ea toată casa, cu purcel, cu căţel, iar când motorul o ia din loc, călătorii fug după ea cu limba scoasă, căci trebuie să te urci din mers, altfel dacă o opreşti pe loc, iar trebueşte împinsă. La vale îi pui un par în spiţe cum împiedici carul, iar la deal o mai ajuţi din spate... Când ţi-e lumea mai dragă, plesneşte cauciucul. Gazele dela motor în loc să iasă pe ţeava lor aşa cum li-e treaba intră în maşină, împreună cu tot praful depe şosea. Pe drum i-am ţinut cu loc de eşapament, căci praful şi gazele intrau prin partea de jos a pantalonului, ca pe un burlan, şi eşeau pe după ceafă, în hazul celor din maşină. Nu-i vorbă că praf ca pe drumurile noastre, nu cred să mai fie prin alte părţi.

Cu chiu, cu vai, mai împingând, mai ţinând la vale, am ajuns la Unghani şi de acolo la tabăra din satul Valea Mare, condusă de camaradul Taşcă.

Prutul curge leneş, cu învârtituri la bulboane, ca istoria noastră străveche. Moldovenii îs oameni fără grabă. Sălciile depe maluri îşi scaldă ramurile în apă ca o închinare. Soarele trece printre ramuri şi luminează ciudat apa. Şi cum treci în Basarabia simţi că este cu totul altceva. Pământul în coline îţi alintă ochiul. Bogăţia de lanuri pe coastă... Copchii cu ochi de cireaşă şi părul ca fuiorul. Mulţi ca spuza... Are pământul ceva ascuns, vrajă de ape şi comori necăutate.

Parcă vezi pe zori, călăreţii tătari veniţi să fure fete şi salbe. Şi svonul de ape parcă e cântec, pe malul basarabean. L'am văzut şi pe d. general, Tata nostru bătrân, îmbătat de miresmea lanurilor, vrăjit de cântecul apelor, orbit de razele soarelui strecurate printre sălcii. Şi l-am simţit un moment transfigurat privind înapoi întreaga istorie a Cantacuzinilor, legaţi de glia românească, pentru care au luptat

(Continuare în pag. III-a)

Cultura, Oameni, Fapte

POEM

Mamă, unde-i sufletul tău bun și curat
Ce prezența pe care o duceai la biserica din sat?
Anii s'au scuturat ca zăpezile
Peste mătasea părului tău de abanos.
In țara ultimii care-și uită izvorul
Și s'au scuturat ca un măr vânjos.
Obrajii ți s'au luminat de lună
Ca o dovadă îndepărtată, străbună;
Dar azi viul se înfierbântă și doare
Ochii ți s'au împăcit de-un vis neștiut
Pe care din tinerețe l-ai crescut.
Dar azi viul ți s'a pogorît la picioare.
Totul s'a îndepărtat în vreme,
S'a culbărit prin colțuri de poeme
Și tu aștepți parcă sufletul să-ți aduni
Din vorbele goale de minuni.
Mamă, viul tău s'a îmbătat de cer și depărtare
Și 'n fiecare seară în inima mea moare.

C. ȘTEFANIU

CUIBURI DE LUMINĂ

«Nu ne gândim la adevăruri, ci le încercăm și le cucerim din luptă. Numai în luptă le putem găsi. Unde viața noastră se încearcă prin moarte. Adevărul este arma pe care ți-o cucerești în luptă».

Disciplina

«este «legea» devenită om. Fără ea arma activă care este metoda adevărului cuceritor, metoda adevărului de a intra în posesia sa, nu poate lupta. Disciplina este etică. Este atitudine față de tine însuți, ca soldat al ideii».

Astăzi

«nu mai poți fi decât cu neamul sau împotriva lui.
Alături de el nu se mai poate».

A APĂRUT nu de mult la Paris, a 2-a ediție din «La nouvelle constitution sovietique» tradusă din rusește și comentată de d. S. I. Warchavsky. Autorul traducerii pune în discuție toate aberațiile reformelor sociale și juridice ale actualului stat sovietic.

D. Miron Suru

pregătește asiduu sinteza bibliografică a anilor literari 1936 și 1937. Bine ar face Miron Suru, dacă ar fi mai puțin atent cu o serie întreagă de periferici ai scrisului nostru.

O condiție care lipsește volumului sintetic 1935 și pe care o nădăjduim la volumele următoare.

Ion Dongorozi

a dispărut în ultimul timp complet din publicistică. De ce oare?

Nu credem ca tentațiile unei poziții să fi depășit atâta nuvelistul despre care am dori să vorbim.

Deasemeni

d. Constantin Fântâneru este furat unei activități cotidiane prea dure. Și n'ar trebui.

Făgăduia cu 2 ani în urmă o carte, care, după «Interior» nădăjduiam să fie o deplină realizare.

1907

romanul d-lui Cezar Petrescu este o carte care trebue cetită.

In viitoarele noastre cronici o vom prezenta pe larg, intervenind cu citate pentru o cât mai largă cunoaștere.

D. Prof. Paul I. Papadopol

a ținut, în cadrul programului «Universității libere» a d-lui profesor Nicolae Iorga, dela Văleni de Munte, o conferință despre: «Scriitorul de ieri».

Emil Muracade

un tânăr Sirian despre care noi am mai scris aici, a dat gata pentru tipar o anatologie a poeților sirieni care va fi prezentată editurii Cugetarea și o antologie a poeților români ce va apare în cursul anului viitor, în limba arabă, la Damasc.

Străduința d-lui Emil Muracade de a da o traducere cât mai adequată stilului și ferită de neologisme, merită toată atenția și toate laudele.

Noi le-am cetit și le prezentăm pentru o cât mai mare atenție.

Urme Românești în Răsăritul ortodox

este o lucrare masivă a d-lui Marcu Beza.

A apărut în ediția II-a, mărită, cu numeroase adăugiri în text și ilustrațiuni.

Cuprinde, „pe lângă materialul inedit și câteva comunicări făcute Academiei Române.

După eliberare

D. Charles Maurras *și-a reluat, parcă de nimic tulburat, activitatea la ziarul „L'action Française".*

In vrajul de telegrame, felicitări și adeziuni care-i soseau ceas de ceas, Charles Maurras *scrie continuu:*

„Nu sunt regalist din plăcere de a striga trăiască regele, ci sunt pentru a păstra în mine nădejdea că Franța poate trăi și dura cu toate sguduirile interioare și jovinurile din afară de care este așa crud năvălită.

Deșteptarea României

organ de luptă națională al generației mișcării studențești prahovene.

Apare la Ploești, bine scrisă și bine orientată. Ultimul număr este închinat memoriei profesorului Gh. Constantinescu.

D. Cristu Teodorescu *semnează un articol scris cu patos „Moartea cinilor".*

D. Alexandru Constant: „Omagiu postum.

Ecoul

este un săptămânal condus de d. Const. I. Ștefănescu. Apare la Arad. Desbate și susține probleme grănicerești. Bine scris. Bine informat.

Gabriel Bălănescu

Iudaizarea culturii

Societatea de Radio haut-parleur-ul muzicei iudaice

Agentul roșu dela Radio

Cele patru zile cari despart un concert simfonic de cel următor, au darul de a face să se observe mai puțin că în programul acestor concerte organizate de Soc. de Radio, executanții jidani ocupă un loc de frunte după cum compozitorii jidani sunt tot în frunte când este vorba de concerte în cadrul cărora se execută muzica simfonică românească.

Aproape nu există afișul de concerte la care să nu figureze numele cel puțin a unuia dintre următorii jidani: Marcel Mihalovici, Filip Lazăr și Goldstein, cari pentru a-și bate și mai bine joc de noi și-au păstrat numele din bătrâni Goldstein, înlocuindu-l cu acela atât de neaoș Stan Golestan! Toți aceștia 3 jidani sunt reprezentanții muzicii noastre în Franța. N'a fost — se vede — destul ca firea poporului nostru ca să se recunoască atât de bine în muzica noastră populară — este infiltrată iudaic, denaturată de cei trei sus numiți, dar a trebuit ca noi, chiar, să arătăm acestor jidani, un sprijin pe care desigur nici ei nu l-au bănuit și mai ales atât de larg prin executarea frecventă a operelor lor.

Ne vine în minte cuvântarea Suveranului rostită cu prilejul alegerii lui Gh. Enescu la Academie și din care desprindem: «nu trebue să uităm că muzica face parte integrantă din poezia românească și că adânca mii de anonimi au plăsmuit în zilele de sbucium, preluări și bucurii, să dea sufletele lor prin cântecele noastre atât de frumoase cari [illegible] atât de frumos cununa de lauri a culturii românești».

Gândească-se oricine dacă sus numiții pot servi Muzica Românească. Dar dacă ei au îndrăznit să înșele pe străini înfățișând drept muzică românească cântecele iudaice brodate pe căile un crâmpeiu de cântec popular românesc, apoi desigur că nu noi trebuia să ne folosim tot de operele lor, pentru a ilustra acasă la noi muzica noastră, trecută prin alambicul iudaic.

SOCIETATEA DE RADIO HAUT-PARLEUR-UL MUZICEI IUDAICE

In loc de a se lepăda ca de o adevărată satană, în loc de a nesocoti sau a nega producția jidovilor amintiți, Soc. de Radio își face o onoare de a executa compozițiile lor, drept muzică românească.

Desigur că datorită acestui privilegiu acordat compozitorilor jidani, am putut vedea iarna trecută înscris în programul unui concert organizat de parohia Bisericii Sf. Elefterie și difuzat prin Radio un «compozitor» de IVELA, care nu este decât un cunoscut jidan: A. LEWY.

Neputând admite că programul Soc. de Radio este întocmit după târgul și norocul, avem toată libertatea de a crede că tot ceea ce privește viea: bun pentru difuzat *în cadrul preocupărilor acestei societăți. Dar atunci nu ne putem lămuri prezența — constantă — în programul orchestrei Radio, — a operetelor ungurești, creația unor jidani ca Emmerich Kalmann și alții. Acest gen de muzică, nutriul intelectual pentru servitori și bonele, nu a lipsit din program nici măcar atunci când mișcarea populară împotriva revizionismului maghiar, luase la noi un caracter [illegible] ar fi trebuit să impună Soc. de Radio înlocuirea acestei muzici de bâlci.*

OVREII IN FRUNTE... ROMÂNII LA COADA...

Nu știm — referindu-ne la onorariile cari Soc. de Radio le oferă muzicianilor după ce criteriu, că românii — câția câți isbutesc să fie înscriși în program — sunt plasați în urma jidanilor. Dece unei pianiste române, d-ra Popovici, i s'a oferit pentru concertul susținut la 18 Aprilie 1935 suma de 500 lei iar unei mizerabile pianiste, jidoafca Wexler, i s'a plătit 1700 lei la 7 Mai 1935?

Lăsând — pentru moment — la o parte, — adică în grija Soc. de Radio, chestiunile muzicale, ținem să arătăm că până acum, printre salariații acestei societăți, pe lângă Israilovici Blazian (director de serviciu) am putut identifica pe un tehnician Stăinescu, alias Stein.

AGENTUL KOMINTERNULUI LA RADIO

Israilovici Blazian este o veche cunoștință a publicului românesc îngrijorat — și pe bună dreptate — de prezența sa la Radio, unde într'o vreme făcea parte chiar din comitetul ce se ocupa cu întocmirea programului; Blazian Israilovici era redactor la «Mormântul Liber», în coloanele căruia a publicat impresiile sale din Moscova, unde a fost după cât se pare cu delegația română la un congres teatral.

Nu știm dacă nu trebue să facem o apropiere între funcția pe care o deținea la Radio și prezența în program a lui... Pauker, care urma să se producă cu un... interview! Țara, Europa, ce zic? Planeta trebuie informată de activitatea lui Pauker în sărindarul bucureștean.

Cu ce se ocupă Israilovici la Radio? De ce este menținut? S'a constatat, cu durere, că nu se dă o întrebuințare talentului, culturii și inteligenții unuia din cei mai destoinici fii ai țării.

Enumerarea Românilor, licențiați sau doctori în litere, cari ar putea, ar trebui să ocupe locul lui Blazian, ar forma un volum.

Inainte de a încheia, ținem să se știe că reclamele radiofonice, de mult sunt concesionate gangsterilor din Sărindar. Este adevărat că Soc. de Radio nu încasează decât 10 lei pentru un cuvânt pe care sărindarenii îl taxează 24 lei?

Iată un răspuns pe care îl așteptăm.

Mihail Hold

CALENDAR

Luni 19 Iulie 1937

ORTODOX: Cuvioasa Maică Marina († 106) și Cuv. Dia († 379).
CATOLIC: Sf. Vincențiu de Paula
SOARELE: răsare 4.52, apune 7.5[illegible]

SPECTACOLE

TEATRE

TEATRUL CARABUȘ: Revista «Electro Cărăbuș».
TEATRUL COMOEDIA (Teatru în aer liber): Kontușovca-Palace.
GRADINA ARPA (Colos): Scandal la «3 papuci».
ARENA BRATIANU: Circul piticilor.
Reprezentațiile încep la ora 6 [illegible]
LUNA BUCUREȘTILOR: Orașul piticilor.
TEATRUL VESEL, Grădina [illegible] «Fustele dela Minister», cu [illegible] Birlic, Niculescu-Buzău și Ion Talianu.

Cinematografe românești

CAPITOL și ROXY: Zigzagul vieții, jurnal și complectare.
VOX: Marșul de noapte și Cum vă place.
DOAMNEI: Echipagiul și Malec răpit de gangsteri.
FORUM (sală și grădină): Sissy și Vinovatul (Le coupable).
OMNIA: Valsul șampaniei și 13 ore în văzduh.
CITY (b-dul Carol 21): Contrabanda și Femei în dragoste.
DARLY: Frater și In umbra trecutului.
FEMINA (plafonul descoperit): «Ștrengărița» și complectare comedie colorată.
MARCONI: Dezonorata și In umbra morții.
A. R. P. A.: Tumultes și Tavernele din San-Francisco.
AIDA: Escapada și Dormitorul fetelor.
ATENEUL TEI (grădină): Fugara, Casa strigoilor și Jurnal românesc.
BARCELONA: Pericol de moarte și [illegible] Tin-Tin Salvator.
CARMEN-SYLVA-KISELEFF (Piața Filantropia): Ochi Ciornia și [illegible] morții.
CENTRAL: Mâinile lui Orlac și [illegible] găsit bărbatul.
COTROCENI: Frontul invizibil și [illegible]suko.
DACIA (grădină și sală): O lacrimă pe un mormânt și Umbra care ucide.
DICHIU (Română): Sublima [illegible] și Iubire (Remous).
FLORIDA (sală și grădină, b-dul Ferdinand 118): Bărbații nu sunt zei și Fuga lui Tarzan.
KISELEF (Grădina cinema) piața Filantropia: Amantele celebre și Ultimul bal la Petersburg.
RAHOVA: Oameni noi și Vagabondul nemuritor.
ȘIC (Filantropia 85) Curierul de Sud și Hotel Savoy 217.

caleidoscop

VICTOR TUDORAN

semnează într'un număr mai vechiu din «Rânduiala» vigurosul poem «Clocot», din care alegem:

«Baciule Bucure,
N'aștepta alții să te scuture.
Fii ctitor de cinste și dreptate
Alungă tâlharii, fârtate.
Să se ridice țara nouă, curată,
Cum îi cămașa ta nepătată,
Și din priporul țării, împrejur,
S'o veghezi, Moș Baciule Bucur».

VALERIU CARDU

semnează într'o revistă acest frumos pasagiu liric:

«Destinul meu a trebuit să fie acesta: al vagabondului. Vagabond menit să admire pajiști și piscuri, șesuri și văi, munți și prăpăstii, jocul de lumini și culori».

JACQUES LASSAIGNE:

«Murim de răul» criticilor «care-și țes pânza, nu după măsura geniului, ci după măsura lor, reducând la aceasta tot ceeace-i depășește, sau lăsându-l să subsiste izolat, neînțeles sau neproductiv. «Tot Lassaigne spune: «Nu putem să nu recunoaștem deplorabila descendență a lui Sainte-Beuve și doctrina sa a relației dintre om și operă. Dela el, care a știut să tragă din aceasta un folos atât de strălucitor, a purces gustul nostru ignobil de a micșora marile existențe, de a scotoci trecutul cel mai tainic și de a profana cele mai nobile figuri».

V. VOICULESCU:

«Voi ați găsit de copii în țărâna strămoșească
A poeziei chivără de aur,
O îngropase acolo fără să-și mai amintească,
Norodul, marele faur,
Și ați purtat-o de-atunci necontenit
In profida multor ponoase;
Părul cârlionțat, sub ea v'a 'ncărunțit,
Dar inimile au rămas voioase!

180 DE MELODII

populare aromânești, culese și notate», de Ioan Caranica, e un eveniment cultural, care trebuie relevat fără întârziere. Specialiștii vor avea să se exprime cu elogii asupra acestei impozante lucrări. Atrage și atenția d-lui prof. Leca Morariu asupra ei.

«IGNORATIO ELENCHI»

se numește studiul introductiv al d-lui prof. I. E. Torouțiu la publicarea documentelor maioresciene. De mare importanță pentru istoria noastră literară, studiul acesta a apărut în revista «Făt-Frumos», e concludent.

M. S.

Un tânăr sirian (Anaar Uș) din organizația de dreapta «Cămășile de fier» ne-a vizitat redacția, povestindu-ne cum este văzută în Sirla mișcarea legionară

FILE DE CARNET

ILUSTRUL SOCIOLOG democrat, d. Mihai Ralea, face anumite considerații doctrinare, stabilind că nu există opoziție istorică între naționalism și democrație. «Din contră — spune d-sa — AMBELE IDEOLOGII s'au determinat, ca două fețe ale aceluiași principiu apărut simultan pe scena istoriei».

Pentru a aluneca mai jos:

«El (naționalismul N. N.) este o stare de fapt. Și stările de fapt nu dau naștere la doctrine. Elementele biologice: trebuințe, instincte, impulsii, pot forma baze inconștiente pentru teorii. Ele nu se pot transforma direct în teorii».

Și: «Românismul este o fatalitate fenomenologică».

Prin urmare: Sus, naționalismul este catalogat între ideologii. Jos: românismul: fatalitate fenomenologică. Autorul: unul și acelaș: d. Ralea.

Trecând peste această contradicție, nebăgând în seamă nici faptul că se aplică aceiași definiție mai multor termeni: Nație, naționalism, român, românism, să încercăm să fim de acord.

Să presupunem: nu există opoziție istorică între naționalism și democrație. Dece? Pentrucă spune d. Ralea, aceste două ideologii nu apărut simultan pe scena istoriei. Se încearcă o sincronizare pe plan istoric: Nație — Democrație.

Sunt român pentrucă nu mă pot sustrage acestei realități, adică m'am născut cu un anume temperament antropologic liniat de un anumit complex de deprinderi și modelat de un anumit stil cultural — ar continua și continuă — d. Ralea. Și cel dintâi român — fatalitate — fenomenologică — a apărut odată cu nașterea poporului românesc.

Deși democrația — spune d. Ralea în alte studii doctrinare — este sinonimă cu apariția partidului național țărănesc în România.

Poți fi democrat dacă, fatal, te-ai născut român, ca d. Ralea de exemplu. Român prin fatalitate și prin registru de naștere. Dar nu însemnează că nu poți fi român dacă eventual nu ești democrat. Sau chiar dacă ești dușman ireductibil al democrației. Și deși ești dușman implacabil al democrației, tot ești român, pentrucă — vorba d-lui Ralea — nu poți evita ceiace ești; nu poți evita o fatalitate.

Atât în ce privește a fi român. Prin registre. Dar ca român — prin naștere — poți fi și trădător al românismului prin actele de mai târziu. Faptul că ești român prin naștere este o accidență. Vorbim de naționalismul nostru. Naționalismul este altceva.

Pentrucă naționalismul înainte de a fi rezultanta unei fatalități fenomenologice, este o chemare din adâncul inefabil al sufletului nostru intemporal și cu tot realizat peste spații geografice, dela primul român conștient până la ultima conștiință de român.

Naționalismul este conștiința de neam, personalitatea ca neam.

Greșește d. Ralea acolo unde atribue naționalismului — «care încearcă să treacă în domeniul valorilor» — un caracter de egoism feroce — cu tendință de a exclude toate celelalte valori — și de călău al adevărului, iubirii și al dreptății.

A fi naționalist nu însemnează a admite «tipul meu național» și a constata că celelalte sunt ori inutile ori inferioare.

A fi naționalist înseamnă a-ți iubi pământul tău și ființa eternă a neamului tău, fără a urî pe cineva. Noi nu urîm pe nimeni, noi nu suntem rasiști. Să luăm de pildă Evreii. Luptăm împotriva lor, nu pentrucă sunt o anumită rasă, nu pentrucă au altă religie, ci pentrucă ei, Evreii, prin felul lor de a fi, s'au așezat deacurmezișul în calea destinului românesc și pentrucă n'au stat și nu pot sta decât pe poziția dușmană nouă.

Deocamdată atât. Vom reveni.

*P*OEZIA «PURĂ» *s'a bucurat de multe definiții, unele mai plastice decât altele, Jean Casson analizând poezia lui Miguel de Unamuno, — după ce-l «executase» oarecum, în celelalte direcții, — a numit-o poezie de circumstanță, în opoziție cu valoarea poeziei pure» Uriașul paradoxelor a răspuns scurt: Am citit, nu de multă vreme, ce s'a scris asupra poeziei pure, — pură ca apa distilată care nu este potabilă, — distilată în alambic de laborator...*

Și nu este o constatare de ocazie. Și după cum spunea însuș Miguel de Unamuno, faptul că Jean Casson sau alt cititor putea să vadă aci un joc dialectic, nu însemna răsturnarea acestui adevăr.

LA ARTICOLUL d-lui Manoil Grigoreanu, în care se cerea interzicerea accesului în mânăstiri pentru ovrei, a răspuns, se vede, un ziar democrat și «civilizat», care decreta mânăstirile drept monumente de artă și cerea libertate deplină pentru vizitarea lor.

Un cititor al *Bunei Vestiri*, indignat, ne cerea revenire în campania noastră și ne povestea un amănunt înfiorător petrecut la una din sfintele noastre mânăstiri. Intr'o vară, un grup de vizitatori evrei, profitând de faptul că pelerinii creștini erau la ora prânzului au intrat în mânăstire și au înfipt pineze în chipurile sfinților.

Un aspect, în mic, al sadismului iudaic, deslănțuit pe plan mare acolo unde împrejurările permit.

In Spania s'a tras cu mitraliera în obrazul lui Hristos.

Iuftii sunt aceiași pretutindeni...

Și democrația ne pretinde să acordăm libera intrare a vizitatorilor evrei în mânăstiri.

Pentru democrație, mânăstirile sunt monumente de artă», pentru demonstrații cu pineze. Nu locașuri de închinare...

Incă un examen al democrației...

VAL. C. ȘOIMARU

Politică și profeție

Cred că valoarea unei generații stă în a nu se lăsa stăpânită și condusă decât de ea însăși. Fiecare generație, în sensul acesta, este o generație decisivă, întrucât ea singură e în drept a decide asupra propriului ei destin. Când însă acest destin devine una cu cel al neamului, ea își anticipează hotărârile — sub chipul profeției — în generațiile viitoare. Ea devine profeția celor ce urmează.

Și politica în ultimă instanță este profeție. Politica nu se face pentru azi numai — și de aceea adevărata politică a neamurilor nu se face de azi pe mâine, — politica se face pentru cei de mâine. Ea pleacă de la necesitățile cari abia se arată dela forțele alcătuind plămădeala de mâine, cari abia se strevăd. Pe ele le intuește și le anticipă căutând să le determine, să le precipite, ochiul departe-văzător al politicii.

De aceea la momentul oportun conducătorul nu mai poate greși hotărîrea, căci el e pregătit. Ochiul său poruncește: «acum!» — și bătălia e câștigată cu necesitate. Astfel creiază el istoria. In jurul lui istoria se centrează ca un câmp magnetic așteptând ca el să-i scoată la iveală, să-i trezească la viață, ca dintr'un adânc de noapte preistorică, de haos precosmic, toate simțurile ei generatoare de viață, ce se cer împlinite.

Aceste străfunduri de latență ale istoriei le cunoaște doar conducătorul. Singur el, prin scânteia acelei ciudate, depărtate hotărâri, aprinde, cheamă firul întunecat al întâmplării al faptei. Creiază istoria.

Spunea Dostoyewski undeva: «Istoria este învățătura despre viitor. Istoria nu este într'adevăr numai capacitatea de a-ți aduce aminte de firul lucrurilor, de a-i păstra continuitatea, ci și aceea de a privi în devenirea lucrurilor — fără însă a te așeza în actualitatea lor, pentru o actualizare a mitului — ci așezându-te în chiar lăuntrul ideii, confundându-te cu ea, pentru ca prin puterea ei dinamică autonomă să te ducă pe firul înroșit, preschimbat de ea, al lucrurilor, cât mai departe în viitorul devenirii lor. Ar fi prin urmare vorba — dacă mi-e îngăduită expresia — de un fel de «viitorizare a mitului» Desigur, măsura acestei capacități rămâne în putința de confundare a omului cu ideea sa. Intrucât o trăește integral, cu toate posibilitățile sale, ascultând de imperativele ei în chipul cel mai consecvent, întrucât destinul acestei idei se confundă cu destinul vieții sale personale, într'atât conducătorul politic poate profeți.

In slujba acestei realități ideale, care «va trebui să fie» și căreia îi e neîncetat jertfelnic, el lucrează ca un inspirat, asemenea profeților din trecut ascultând poruncilor dumnezeești.

Aci nu mai e vorba de a socoti «realitatea» pe degete, de a o calcula și a o «aranja» în așa fel încât să iasă mai bine, ci de a formula și a impune o realitate care — conform ideii — va să vie.

Oamenii «cu idei» sunt astăzi oamenii ale căror mituri sunt moarte. Ei nu se mai pot confunda cu linia de foc a mitului viu. Ei sunt — căldiceii. Cei ce n'au nici pentru ce să moară, nici pentru ce să trăiască.

Oamenii miturilor moarte pot însă vorbi. Și vorbesc mult, la nesfârșite. In parlamente, academii, saloane; pe străzi, în cafenele, — pretutindeni: vorbesc. Afirmă, se «manifestă», se justifică (o, cum ați putut crede că nu sprijinim totul pe o solidă poziție națională!). Ideile lor plutesc, asemenea fulgilor, prin toate timpurile și toate locurile (nu degeaba sunt «universale» și «eterne»). «Bune pentru orice!». Și Iuda își întinde în rânjet hâd mâna către cei treizeci de arginți.

Oamenii miturilor socialiste, ai miturilor de stânga — sub orice formă ar fi ele — sunt astăzi oameni morți. Pentru că sunt chiar oamenii morții. In veacul politic ce se deschide astăzi — și pentru care «politic» însemnează afirmare luptătoare și dătătoare de dreptate a forțelor creiatoare ale unui neam — în acest veac oamenii strâmbătăților și ai neputințelor de ieri rămân asemenea umbrelor fugarnice dintr'o țară de vis, care n'a fost niciodată, asemeni aplecatului surgoi al jidovului rătăcitor. Nimeni nu-i poate primi.

Dar nici ei nu au putut primi sufletul prea mare al acestei Țări. Nici ei nu au înțeles — mai ales — a renunța la cele vechi, ale unui trecut care nu ne-a dus nicăieri, pentru *totul*, pentru a primi cu suflet de copil botezul noii credințe.

O, remanențele acestea ne sună încă și nouă în urechi! Dar vom ști să învingem. Pentru că avem o conștiință și-o vrem.

Și pentrucă purtăm în fața-ne un chip care mai devreme, mai târziu, tot va birui în lăuntrul nostru — în suflet, în faptă — răzbind mărit stăpânitor: în *Ziua de mâine*.

Ștefan Ion Gheorghe

VIAȚA POLITICĂ

Sancționarea tardivă a meschinăriei fariseice

D. profesor Mihail Manoilescu, însărcinat cu elaborarea unui dicționar economic internațional

Agenția telegrafică Rador, a transmis astăzi ziarelor o telegramă semnificativ de parcimonioasă, — dar a transmis'o totuși — cu următorul conținut:

«PARIS, 19 (Rador). — Azi congresul internațional al economiștilor a ținut ședința plenară rezervată discutării propunerii d-lui Mihail Manoilescu,

D. MIHAIL MANOILESCU

privitoare la elaborarea unui dicționar internațional al noțiunilor economice.

«Congresul a adoptat în unanimitate propunerea, însărcinând pe d. Manoilescu cu conducerea lucrărilor.

«Congresul a mai hotărît înființarea unui Institut internațional pentru științele economice și a unui Institut pentru științele financiare».

Noi am subliniat în repetate rânduri, caracterul odios al boicotului organizat de spiritele chircite și tenebroase ale vieții noastre publice împotriva eminentului profesor român, boicot care trebuia să culmineze cu o campanie de presă pe două fronturi, menit «să-l desființeze»!

Pe deoparte campania furibundă de calomnii pe cât de murdare pe atât de perfide, trebuia să-l desființeze moralmente în fața plebei infecte a partidelor; iar pe de alta, opiniunile «științifice» comandate ale «specialiștilor» ancorați în prostie ca într'un port mediteranian, trebuiau să-l discrediteze în fața intelectualilor.

*

Campania de calomnii a eșuat însă, tocmai din lipsă de sinceritate și dinamism lăuntric. Ar fi fost în adevăr monstruos ca accesele de epilepsie intelectuală ale aliaților nepoftiți ai Negusului, ai d-lor Titulescu și Leon Blum, să găsească mai multă crezare pe lângă publicul românesc, decât glasul rațiunii și al adevărului.

Iar campania «specialiștilor» a fost menită să îndure aceiaș soartă, mult mai repede de cât ne așteptam noi înși-ne. Fiindcă, după cum vedeți, adevărații specialiști s'au dovedit de cu totul altă părere de cât calfării tinerei științe economice românești, rătăciți o clipă de iluzia că ar putea îndeplini funcțiuni rezervate etalonilor pur sang.

*

Să sperăm că mișcarea aceasta de restabilire a ierarhiei valorilor la noi în țară nu se va opri aci și că această încercare de-a asasina moralmente un om de la care țara așteaptă încă mari eforturi și servicii va avea drept consecință un proces în regulă, intentat detractorilor spiritului autentic și energiei românești triumfătoare.

Căci e în adevăr absolut necesar, ca mercenarii de elită ai Kahalului, să-și primească în sfârșit pedeapsa cuvenită pentru treizeci de ani de nelegiuiri și de șantagii.

A. B.

Succesul „Frontului Românesc" în jud. Caraș

Dăm mai jos ultimile rezultate la alegerile comunale din jud. Caraș.

Apadia: Frontul Românesc 119 voturi cu 3 mandate și guvernul 80 voturi 2 mandate.

Pojejena de jos: Frontul Românesc 68 voturi cu 2 mandate. Guvernul 87 voturi cu 2 mandate și național-țărăniștii 66 voturi, 1 mandat.

Soceni: Frontul Românesc 99 voturi cu 2 mandate, țărăniștii 77 voturi cu 2 mandate și guvernul 73 voturi cu 1 mandat.

Secășeni: Frontul Românesc 77 voturi cu 1 mandat și guvernul 181 voturi cu 4 mandate.

Gornea: Frontul Românesc 120 voturi cu 3 mandate, național-țărăniștii 60 voturi cu 1 mandat, Goga-Cuza 53 voturi cu 1 mandat și guvernul 24 voturi fără mandat.

M. S. Elisabeta și Marele Voevod Mihai la Sinaia

Ieri la ora 9 dimineața, cu un vagon special, atașat la trenul accelerat, a sosit la Sinaia M. S. Elisabeta.

M. S. va rămâne câteva zile lângă Augusta mamă.

SINAIA 18. — Măria Sa Marele Voevod Mihai, însoțit de d. comandor Fundățeanu, a sosit în localitate azi la ora 1 d. a., a vizitat pe Majestatea Sa Regina Maria, la castelul Peleș, iar la ora 3 după amiază s'a înapoiat în Capitală.

A vorbit d. Ion Mihalache...

D. Ion Mihalache a ținut să sărbătorească succesele dela ultimele alegeri județene complimentare printr'un banchet și printr'o ploaie de discursuri. Democrația românească, de multă vreme, și-a redus rosturile și activitatea la banchete și discursuri. Ceiace ne-a oprit atenția asupra ultimului discurs al d-lui Ion Mihalache nu este acel aspect doctrinar al democrației, ci mai ales noua orientare politico-spirituală a șefului dela Topoloveni.

Iată ce a spus d-sa la banchet (la șampanie, probabil):

«Ceiace dă răbdare acestor izbânzi (celor național-țărăniste...), este caracterul lor moral. Victoria morală, nu victoria statistică».

Iată pe d. Ion Mihalache disprețuind **statistica voturilor, numărul,** adică singura operație care mai menține pe planul discuției democrația. Votul, **numărul anonim,** este oxigenul administrat zilnic în discursuri filipice, unui sistem politic intrat definitiv în agonie. Disprețuind numărul, d. Ion Mihalache neagă rațiunea de a fi — dacă această rațiune mai există — a democrației.

Pentrucă victoria morală, victoria sufletului, — expresiile sunt furate de d. Mihalache — aparține lumii care se găsește pe o poziție potrivnică democrației și statisticii. Intr'un joc de mașini electorale, într'un joc statistic efemer, manevrat de țuica șefului local, nu se poate vorbi, sub niciun motiv, de victorii morale.

«Pe noi nu ne interesează numai ștampilările unui buletin de vot, ci mobilizarea generală a sufletului românesc dela Vlădica la opincă, pentru a face dreptate celor nedreptățiți», — a continuat d. Ion Mihalache.

Sunt aci câteva atitudini cu tâlc ale democrației.

In panică și'n derută, democrația lagonită din leagănul statistic, văzând cum îi fuge numărul de sub picioare, s'ar mulțumi azi — cum

D. ION MIHALACHE

s'ar zice — cu «victoria morală» și cu «mobilizarea generală» a sufletului românesc. Asta în opoziție și'n asfințit. In vremea aceasta, a procesului de divorț definitiv cu țara.

Nu pot vorbi de victorii morale și de mobilizări ale sufletului românesc acei cari, atunci când au avut ocazia să guverneze țara au făcut exact contrariul, robind acest suflet unei *victorii străine și afacerismului de partid.*

Cât despre încercarea de a spulbera acuzația de «comunism» care s'a adus partidului național-țărănesc prin afirmația că acest partid fiind «legat de lege și moșie», este «incompatibil» cu doctrina comunistă, ea trezește un surâs de compătimire pentru posibilitățile de combatant politic ale d-lui Mihalache. Nimeni n'a acuzat de comunism manifest partidul național-țărănesc, în doctrină, în discursul demagogic electoral și'n manifestele către țară.

Partidul național-țărănesc a fost semnat că face jocul comunismului, în tactica sa de apropiere și de adesiune față de sistemul frontului popular, care este un deghizament al Kominternului. In sistemele de alianță pe cari le trâmbițează doctorul Lupu, în toate congresele partidului.

Fixăm anul: cel de anul trecut dela Timișoara unde s'a salutat și s'a răspuns cu pumnul, unde au defilat pancarte cu inscripții ungurești, colorate în roșu.

Asupra acestor lucruri și asupra acestor fapte, pe *cari le-am văzut,* am vrea o precizare.

Precizare care nu poate veni fără o dezavuare a doctorului Lupu.

S'a făcut și se mai face comunism în scrisul doctrinarilor și al sociologilor național - țărăniști, începând cu *«stânga»,* care a fost condusă exclusiv de național - țărăniști, până la ultimul articol scris de acești ideologi.

Dar răposatul «Cuvântul Liber»?

Am vrea să-i vedem desmințiți, dintr'un condei,* cu nume, *pe d-nii Lupu, Ralea, Andrei, Demostene Botez, V. V. Stanciu, Pavel Pavel și pe toți ceilalți ejusdem-farinae.

Pentruca să se știe că partidul național-țărănesc n'are nimic comun cu marxismul în special și cu frontul popular — recte Internaționala III-a — în general.

***Și am mai cere ceva — pentru «mobilizarea sufletului românesc»: — desmințirea legăturilor* pe cari le are *partidul național-țărănesc* cu anumita presă.**

***Pentrucă această presă, mărturisit sau nu,* face operă de comunism camuflat.**

Și, știți, cum spune proverbul popular: «Spune-mi cu cine te'nsoțești»...

Așteptăm. E voie să răspundă și «Dreptatea»

Puiu Doinaru

IX. Primejdia Francmasoneriei

Masoneria este periculoasă și individului și societății

Răspunsurile d-lor: Alexandru Cuculescu, magistrat, Rudolf Cronvald, avocat, Dumitru Diaconescu farmacist

CHIȘINAU. — In continuare, publicăm scrisorile primite dela d-nii: Alexandru Cuculescu, magistrat la Trib. Lăpușna, fiu de răzeș de prin părțile Orheiului — unul dintre cei mai integri magistrați; Rudolf Cronvald, avocat de vază, membru în organizația «Frontului Românesc» din Chișinău și Dumitru Diaconescu, farmacist — bun român până ce a intrat în masonerie și după ce a părăsit loja trecând în adormire.

SCRISOAREA D-LUI AL. CUCULESCU

Domnule, Florescu ,

La scrisoarea dvs. din 4 Iunie a. c., vă comunic următoarele:

Nu am făcut, nu fac și nu voiu face niciodată parte din această ceastă instituție ocultă, care ca francmasonerie.

Ea având de scop subminarea oricărei organizări sociale nu poate fi îmbrățișată de un bun român, și mai ales de un magistrat care are îndatorirea să vegheze păstrarea ordinei în Stat.

Personal țin să vă felicit pentru lupta care ați început-o și vă doresc din tot sufletul deplină izbândă. Chișinău, 9.VI.1937.

Alexandru Cuculescu»

SCRISOAREA D-LUI R. CRONVALD

«Stimate Domnule Florescu,

La scris. Dvs. din 4 a lunei curente, mă grăbesc a vă răspunde că n'am fost, nu sunt și nici nu voiu fi vreodată francmason sau vreun alt soiu la fel, precum: rotarian, penclubist, ec., întrucât principiile mele naționaliste, sentimentele mele de bun român, ca și credința mea creștină — ortodoxă sunt în flagrantă contradicție cu regulele și activitatea asociațiilor masonice, toate înstrăinate, anti-creștine și subordonate intereselor iudaice.

Singură bănuiala Dvs. că aș face parte din vreo lojă masonică este de natură a mă jigni; ținând totuși seamă de faptul lăudabil ce urmăriți, de a separa neghina de grâu mântuind societatea românească de plaga masonică, vă răspund bucuros la întrebare, asigurându-vă că n'am intrat vreodată în masonerie, deși într'o vreme — să tot fie vreo zece ani de atunci — un personaj destul de important, nu din localitate, ci din vechiul regat mi-a făcut îndemnuri de afiliere, pe care le-am respins însă în mod hotărît iar de atunci am fost lăsat în pace nimeni ne mai făcându-mi vreo propunere în acest sens.

«In ce privește masoneria, eu o consider periculoasă și individului și societății: individului, pentrucă îl face sclavul unei oculte care urmărește țeluri, pe care el nu le cunoaște, nici nu le pricepe, punându-l astfel — unealtă inconștientă — în slujba unor interese totdeauna străine și chiar primejdioase nației și țării lui și deci și lui însuși; Statului, pentrucă sapă adânc la temelia lui prin slăbirea credinței creștine și a sentimentului național, în scopul nemărturisit al intronării definitive a dominației iudaice. Chișinău, 7 Iunie 1937».

Cu cea mai perfectă stimă, Rudolf Cronvald».

Masoneria: vorbe goale și înstrăinare

RASPUNSUL D-LUI D. DIACONESCU

Bădița Dumitru Diaconescu — îmi este prieten personal — s'a cam supărat când a primit scrisoarea-**interogator**. De altfel am observat dela început, că aproape toți masonii, sau foștii masoni, răspuns cu supărare sau nu răspund deloc.

Unii îmi contestă dreptul de a verifica o informație, alții, mai grozavi — spre a nu se păcăli cu vre-un răspuns care să-l demaște — răspund scurt: «nu sunt mason», sau, în cele mai multe cazuri, nu răspund nici un rând.

Din scrisoarea d-lui farmacist Diaconescu, care, la început, mă face cu ou și oțet — de aceia «partea incriminată» nu o reproduc, căci nici nu are importanță, decât pentru mine, căci mă cam ustură, — reproducem:

«de asemenea mă miră amenințarea de la urmă ca și când aș face parte dintre înstrăinați sau dintre coade de topor (Gura păcătosului adevăr vorbește: N. R.). Țin totuși să cunoști că am plecat dintre masoni acum trei ani (1934) neputând să mă hrănesc cu vorbe goale și de atunci lucrez pe teren cultural pentru moldovenii noștri din Basarabia după cum știi prea bine. Cu sănătate, Farmacist Diaconescu, președintele Fundației Culturale Regale județul Lăpușna, Chișinău 10 Iunie 1937».

Intr'adevăr, amicul Diaconescu, desfășoară o frumoasă și plină de roade activitate culturală în cadrele Fundațiilor Regale — este un decan în cele ce privește organizarea acțiunilor culturale la sate chiar și la oraș și este neîntrecut în sfaturi folositoare pentru săteni.

Tocmai din acest motiv, când am aflat că a intrat în loja lui conu Ionică Apostol — oja «Bogdan P. Hajdeu», — mi-a părut foarte rău: pierdusem un prieten personal și, ceva mai mult, un muncitor din tranșeele culturei românești.

Astăzi, convins și el ca atâția alții, de primejdia masoneriei, îmi spune, supărat, că s'a retras. Bravo Bădiță:

Sergiu Florescu

Mâine: FRANCMASONII CARI NU SE DECLARĂ.

Secolul Corporatismului și al partidului unic

Sub acest titlu a apărut acum câteva zile în ziarul «Giornale D'Italia» un articol semnat de marele scriitor și Publicist italian d. D. Tangari, ocupându-se în mod larg de lucrările originale ale d-lui prof. Manoilescu: «Secolul corporatismului și «Partidul unic».

Făcând o scurtă introducere trecând în revistă caracteristicile secolelor trecute; își pune marea întrebare care va fi caracteristica și marea dominantă a secolului al XX-a? Aici dăm textual. «D. Manoilescu afirmă că, Corporatismul și Partidul unic sunt acele două instituțiuni politice ce constituesc originalitatea secolului actual. Mai mult: «lucrările d-lui Manoilescu formează din punct de vedere practic principiile și morfologia unei instituțiuni ce au pentru epoca noastră o importanță fundamentală», se poate spune că aceste două opere sunt: comentul, dezvoltarea și demonstrația practică a principiilor Statului Corporativ enunțat de Mussolini.

Fără îndoială că astăzi, dat fiind criza prin care trece o lume întreagă, soluțiuni corporative se impun ori și unde, însă sunt necesare trei condițiuni: Partid unic, Stat totalitar și o trăire de mare tensiune ideală. In concluzie, suntem mulțumiți că străinătatea a știut întotdeauna să aprecieze lucrările originale a d-lui Manoilescu a cărui învățământ stau la baza unui început de veac.

Teodor Tăzlăuanu

Tata Bătrân

(Continuare din pagina I-a)

lui și au murit. Și glasul lui a tremurat a doua când au venit să i se închize ferestrii.

Satul așezat pe deal, ascuns între viișoare și caiși, își scaldă fața într'un iaz mare. Izvoare limpezi și reci culese în budăie, făcute din cioate de salcie. Garduri de stuf, care cu pridvor răcoros la grădini covor de flori, gherghine și busuioc. Insoțiți de un alai de câini intrăm la Preotul Miron. In fața casei se înalță prin brațe legionare, mândră, silueta unei biserici.

Se așteaptă frontul. Tașcă, ars de soare, comandă *drepți* și dă onorul. Se ridică pădure de brațe pârlite de soare și ofelite de muncă Furtună — pornește cântecul.

D. general, grav și serios ca întotdeauna trece trupa în revistă cu ochi de cunoscător. Băieții îl privesc transfigurați. Un cuvânt a fost destul, i-a mulțumit, a umplut sufletul de bucurii: «Trăiască Căpitanul!».

Mergem apoi spre Cetireni. Mașina pare o arătare, prin praful gros. Gâtul nostru s'a știrit de-atâta praf înghițit. In urma noastră un nor de praf arată că trece dihania lui conu Alecu. La Cetireni lucrează țărani sub comanda comandantului Lucrețianu. O minune nu altceva. Țăranii fac cărămizile. Așa de frumos și cu atâta grijă parcă ar fi de la fabrică. Sunt doar pentru biserica lor. Câte promisiuni, până într'o zi au poposit vre'o 5 legionari pe malul apei și au început. Mai întâi cu neîncredere, apoi cu tot sufletul satul a venit. Numai Preotul șade la crâșmă și cârtește. E țărănist și a primit ordin să facă tot ce va fi posibil contra. Se amărăște degeaba și se rostuește cu paharul. La marginea satului se lucrează de zor și ca mâine satul va avea biserică nouă ca la Valea Mare. Și pocăit va sluji și preotul în ea căci voia poporului e voia lui Dumnezeu.

*

Și aici un cuvânt bun, nu știu ce vrajă are în vorbă d. general, dar schimbă suflete, moaie patimi.

Pe înserate pornim spre Iași. Prutul s'a întunecat. In luncă a început concertul. Luna apare roșie și mare ca o mămăligă de om sărac. La capul podului se ivește o matahală. Un uriaș cu o căciulă mare în cap și cojoc mițos se furișează printre copaci. O fi vre-un hânsar de-a lui Ștefan.

A înserat deabinelea când am intrat în Iași pe la bariera Abatorului.

— Va urma —

Neculai Totu

Gândiți-vă la muncitori!

(Continuare din pagina I)

liber cugetător! Adică mutilat sufletește cu desăvârșire de către odioasele minciuni talmudice ale patronilor și exploatatorilor săi.

In sfârșit MIHAIL BUJOR (un nume frumos dacă e în adevăr românesc) s'a arătat convins că, ascultând de îndemnurile diavolești ale nepotului de rabin KARL MARX, el merge pe linia indicată de glorioasa jertfă a lui TUDOR VLADIMIRESCU!

Toate aceste grozăvii, ne indică două realități grave. Prima, că microbul patogen jidovesc, e și acum tot așa de activ ca și mai înainte. Cu singura diferență, care trebue să ne dea și mai mult de gândit, că el își îndeplinește funesta sa operă în profunzimile organice al corpului social. Iar cea de a doua, că noi intelectualii români am săvârșit o adevărată crimă desinteresându-ne de soarta tragică a muncitorilor, frații noștri. Pentru că dacă acești muncitori au ajuns să vadă în niște pezevenghi și hoțomani veritabili ca honigman și blumenfeld pe îndumătorii lor spirituali, asta înseamnă că noi românii luminați n'am știut să ne facem la vreme datoria.

Cred însă că nici acum nu va fi prea târziu, dacă ne vom gândi să ne apropiem de ei cu sentimente sincere de frăție și de bărbătească înțelegere camaraderească.

Lozinca momentului: Să arătăm muncitorilor cari sunt adevărații lor dușmani și care poate fi soarta lor în cazul când ar cădea în mod definitiv în ghiarele rapace ale Iudei.

NICOLAE BOGDAN

Un conflict deschis

(Cotinuare din pag. I-a)

vor pricepe această absurdă singularizare în toată istoria contemporană: o țară, în care generația tânără a tuturor nădejdilor e înlănțuită, în care educația ei etico-politică se face între ziduri surde, iar experiența, unica experiență, o capătă în preajma zeiței cu vederea înnodată.

Vor înțelege însă frumusețea acestor renunțări eroice la toată vanitatea vieții, pentru integritatea unui ideal. Vor reține, deasemeni, această bogată eflorescență idealistă, mântuitoare, pe pământul, în care și-au înfipt poftele și imoralitatea fii instinctelor primare. Vor desluși ei, cari dintre noi a servit *Ordinea*, acea ordine superioară, care constituie, dincolo de paperaserie, climatul tare unde cresc culmile istoriei. Și pigmeii investiți, sutașii mediocrității și ai lașității, vor fi așezați în subsolul negru al istoriei, acolo unde atâtea stăpâniri trecătoare s'au depozitat.

Dar generația fără simțul și respectul *istoriei*, care înseamnează viața națiunii, generația, care înșală, învestmântată în hermina unei justiții, a ei și pentru cei s'ar putea să disprețuiască sancțiunile istoriei, al cărei arbitraj îl invocăm. Este o ipoteză, în care există și o soluție: comandamentul istoriei să fie executat de generația în lanțuri.

Se împinge o nație spre sinucidere pentru ca arendașii prezentului să-și păstreze confortul. O nație, care ar putea renaște, care trebuie să renască. Cum, nu înțelegeți, domnilor, că trebuie să vă dați înlături din calea ei? Sau așteptați să fiți striviți?

Alexandru Constant

„Blocul stângii" și împiedicarea „fascismului" în România

Aflăm din oficiosul care apare sub girul moldoveanului Mihail Sadoveanu, că «organizațiile partidului social-democrat, s'au rostit pentru unirea forțelor democratice».

Se pregătesc, deci, lucruri «m-a-r-i» în această țară: se unesc forțele democratice. Adică își vor da mâna d-nii N. Lupu, Virgil Madgearu, Măturică Telefon Filipescu, Moscovici, T. Petrescu, crâșmarul Cristescu, etc. Și va fi mare tărăboi.

«Cei» dela «Adivor» și «Dimineața», dela «Lupta» și Dreptatea», vor jubila, toastând la botezul acestei uniri a forțelor democratice. Suntem siguri, atât oratorului cu dese sughițuri, (l-ați ghicit; e vorba de d-rul Lupu!) cât și celorlalți oratori, le va răspunde ciocoiașul Grigoriță Filipescu — factorul constituțional al internațional-țărăniștilor.

Ziarul care-l stipendiază pe romancierul M. Sadoveanu, ține, neapărat, să informeze și dece este necesară această unire a Madgearilor, a Lupilor, a Moscovicilor, a Blumenfelzilor, a Cristeștilor cu lavalieră roșie, etc.: «In momentul de față, — scrie «Dimineața» — democrația e obligată să urmărească un unic scop: păstrarea libertăților — atâtea câte au rămas».

Și mai departe, adaugă:

«Pentru moment se pune o chestiune: *împiedecarea fascismului*. Prin ce mijloace? *Printr'un bloc masiv al stângii»!*

*

Cu alte cuvinte se pregătește «un bloc masiv» contra românilor! Un fel de «Frente populaire» «Uniune» de jidani, de comuniști, de internațional-țărăniști, de «români» cumpărați, de «români» vânduți, de «români» pacifiști, «Uniune», care nu poate admite mișcarea naționalistă de azi!

«Unirea forțelor democratice»?

— Ce gogoloșenie bombastică!

Mă rog, care «forțe democratice»? Cele ale «democrației» dela baroul advocaților?

Si ce va face «blocul masiv al stângii»? Va înăbuși acțiunea de redeșteptare a românilor? Va reuși să «împiedice» realizarea României românilor, a României creștine, a României de mâine?

«Zău, au haz, domnii ăștia cu «bloc masiv»!

SPORT

Pentru d-l V. Tillea

David, Bogdan şi Răşinaru acuză !

S'a întors trista caravană din nord.

La gară i-au aşteptat 2 oficiali şi 36 de hamali.

Radu Istraty venise deja, de miliţieri, ca să urgenteze lucrurile.

Costel Rădulescu s'a ascuns în valiza lui Dobay, cu inima cît un purice, să nu fie salutat cu o salvă de ouă clocite.

Au tras un somn bun cu toţii şi lucrurile au intrat în normal.

PAI SIGUR! D-NUL ISTRATY NU EXPLICASE DUMNEALUI, CA VINOVAŢI DE EŞECURILE ECHIPEI A SINT «FLACAII» ECHIPEI B? Şi gazetele pinguine au bătut din aripi, în timp ce Federaţia debursa monedă pentru publicitate şi compasiune.

Bilanţul moral după dictonul lui R. Istraty:

— Pavlovici — formidabil ne-a scăpat dela 3 înfrângeri.

— Cepaci şi Iuhash ne-au salvat dela 3 înfrângeri şi mai mari.

— Brandabura ne-a adus înfrângerea dela Tallin.

— David în flagrant delict de incorectitudine.

Aşa dar... turneul baltic a fost compromis de jucătorii români. Noroc de minoritari. Cît despre Baratki, vedeta vedetelor, cu picioarele asigurate, sau despre Dobay, spaima piticilor, n'au avut stomacul în regulă.

Asta-i.

Dar declară Bogdan:

«Nu merit să declar căci nu am jucat decît o singură repriză, deşi în acele 45 minute am fost cel mai periculos atacant român».

Declară Răşinaru:

«Sunt convins că dacă în matchul dela Tallin am fi jucat noi «mânjii», câştigam deoarece nu eram obosiţi cum au fost ceilalţi jucători».

— Şi declară Mircea David:

«Am făcut o plimbare deşi plecasem să joc. Pe drept cuvînt am fost nedreptăţit. In aceiaş stare, cu degetul puţin întors, contra Belgiei am arătat că pot să apăr; în turneu însă n'am mai prezentat aceiaşi garanţie».

Acestea sînt acuzaţiile reciproce.

D. Tillea să anketeze. E datoria d-sale.

I. B.

Water-polo

C. N. R. - A. S. F. C. 5-1

La Strand a avut loc eri dim. doar o singură partidă de water-polo. Atractiosul match dintre Vif. Dacia şi C. F. R. n'a mai avut loc, C. F. R-ul neprezentându-se. Este regretabil, deoarece am fi asistat la o partidă interesantă, grupările de mai sus fiind de valoare sensibil egală. C. F. R-ul motivează lipsa sa pe considerentul suspendării de către Federaţie a trei din cei mai buni jucători ai săi. Aceştia s'au făcut vinovaţi de grave insulte aduse arbitrului cu ocazia matchului din tur dintre C. F. R. şi Vif. Dacia, terminat cu victoria la limită a galbenilor.

Neprezentarea C. F. R-ului a permis instalarea definitivă în fruntea clasamentului a Viforului Dacia. Cele patru puncte avans acumulate de galbeni sunt suficiente pentru a le permite să termine campionatul în frunte.

Singura partidă disputată, acea dintre C. N. R. şi A. S. F. C., a dat câştig de cauză C. N. R-ului care a dispus la scor de funcţionarii primăriei. Este o victorie neaşteptată, A. S. F. C-ul fiind favoritul întâlnirii.

La categoria II s'a disputat matchul restanţă dintre C. F. R. şi Metropola, câştigat de feroviari cu 5—3.

Iată şi clasamentul cat. I-a:

Viforul-Dacia	4	4	0	0	8
C. F. R.	4	2	0	2	4
C. N. R.	4	1	1	2	3
A. S. F. C.	4	0	1	3	1

N.

Germania-Olanda 5-1 (waterpolo)

Echipa germană a învins cu 5:1 (2:0).

In probele de nataţie pentru doamne, Olanda a învins cu 8:0, cu următoarele rezultate:

100 m. liber: 1. Van Veen 1 min. 09,6 sec.

200 m. brasse: 1. Waalberg 3 min. 05,4 sec.

100 m. spate: 1. Nida Senff 1 min. 17,4 sec.

C. E. C.

Austria - Ferencvaros 4-1 (2-0)

La Viena s'a consumat eri, primul match al semifinalei cupei. Au învins, cum era şi de aşteptat, austriacii cu un scor categoric care le asigură mai mult ca sigur victoria, în returul ce se va disputa la Budapesta. Astfel şi ultimul reprezentant maghiar în cupă a fost eliminat. Finala se va disputa peste două săptămâni între Austria şi Lazio.

Au marcat: acelaş vulpoi bătrân, Sindelar, apoi Jerusalem (2) şi Stroh. Pentru unguri a marcat goalgeterul lor, Sarossi din 11 metri.

Sesta nu şi-a desminţit faima.

Sportul Studenţesc - Sporting 1-0 (1-0)

Sportul Studenţesc a trecut eri şi ultimul hop pentru promovarea în divizia primă. Jucând, la Chişinău, cu Sporting, a învins, prin punctul marcat de Titi Dumitrescu în minutul 40 al primei reprize.

Despre comportarea jucătorilor numai cuvinte de laudă. Toţi au jucat cu o vervă îndrăcită, conştienţi de perspectivele ce li se deschideau în caz de reuşită. Astăzi când speranţele lor au fost împlinite, noi cari le-am susţinut elanul lor uriaş şi i-am mustrat când şi i-au molesit, îi felicităm călduros şi le mai dăm un sfat: In Divizia A vor avea matchuri mult mai grele. Să-şi conserve cadrele fiindcă sunt tinere şi talentate, dar să-şi dubleze râvna şi ambiţia de joc.

ATLETISM

4 recorduri naţionale doborîte

La Cluj s'au disputat concursurile de selecţie pentru Balcaniadă. Au luat parte 12 grupări şi 60 de atleţi. A lipsit Ţara Bârsei.

Rezultate tehnice mulţumitoare.

Recorduri naţionale doborîte:

1. 110 m. garduri: Macselus (Dragoş Vodă) în 15,9 sec.

2. 400 m. garduri: Krupka (Esta Sun) în 58,1 sec.

3. Ciocan: Catona (C. S. Recas) la 12,47 m. Timp de 12 ani a deţinut recordul căp. Boden.

4. Disc: Havalet (Metropola) la 45,57 m.

Alte rezultate din ţară

ORADEA: Stăruinţa — C. A. O. 6-2 (2-1) (match amical) C. A. O. jucând fără titulari a cedat la scor.

CRAIOVA: Revine Griviţa — A. S. Jandarmeria (Bucureşti) 9-2.

TIGHINA: Traian — Mihai Viteazul (Chişinău) 6-2 (3-0).

PLOEŞTI: Astra Română (Moreni) — Astra Română (Ploeşti) 4-0 (3-0).

GIURGIU: Triumf — Nagyradok (Ruscinky) 8-0. Match internaţional.

C. A. M. T.-Ripensia 4-1

Jucând eri cu o echipă din divizia secundă, profesioniştii Ripensiei au capotat din nou cu scorul de 4-1.

Ripensia a aliniat aceiaşi formaţie din campionatul 1935/36 adică: Zombory, Hocsaru, Agner, Cotormani, etc.

Şi când te gândeşti că această echipă vrea să susţină matchuri internaţionale!

Ba a obţinut chiar autorizaţia O. E. T. R.-ului şi se pare.

Apropos. In cotidianul sportului românesc, reprezentantul intereselor ripensiste la Bucureşti, nu se pomeneşte nimic de scofala Ripensiei.

Carnet

VOX POPULI!?

Un domn doctor publică o scrisoare adresată pseudonimului LIS într'o gazetă de specialitate — nu, nu, medicală! ci sportivă.

După cîte vedem, doctorul nostru sportiv (a nu se confunda cu dr. Vergiliu Erlich) vrea ca Divizia A să rămână cu 12 echipe, aplicând Unirii Tricolor şi Crişanei o urîtă morală pe chestia «memoriilor». Dumnealui, sau n'a văzut matchurile acestor echipe, sau nu pricepe footballul, sau are ceva cu ECHIPELE ROMINEŞTI.

Probabil că doctorul dela gazeta de specialitate (sportivă), pacientului pe patul dezamăgirilor, îi trage palme şi-i face morală. Că de ce dracu s'a îmbolnăvit. Data viitoare, îşi va spune cuvîntul la rubrica aceia, un preot — unul din cei care scriu pe prima pagină la Dimineaţa.

GALLIEN

este revelaţia Turului Franţei. De la locul 69 a ajuns la locul 12. In clasamentul individualilor ocupă locul 4 după Viccini, Vissers, Brackveldt, la 13 de minute de Viccini.

ARCHAMBAUD

abandonând în Turul Franţei, a intrat în cursa Toulouse—Paris, unde ghinionul i-a interzis iarăş victoria. Cursa a fost câştigată de Vlaemink.

VIZITA LUI CSIK

campionul olimpic a demonstrat încodată că înotătorii noştri, întinşi, bat recordurile lor naţionale, dar e nevoie de doi romîni (Şandor!? Moll!?) pe câte 50 m., ca să-i ridiculizeze Csik.

LA FEDERAŢIE

C. F. R.-ul a declarat că nu se prezintă în matchul de campionat pe care trebuia să-l susţie în compania Viforului Dacia, eri pe Venus. Aceasta din cauza lipsei de jucători, plecaţi în vilegiatură.

Sportiv!

CPT. RANG

s'a clasat al II-lea după Tommie la concursul de sărituri de vînătoare. Incă un succes al călăreţilor noştri.

PICIOARELE LUI BARATKI

se spune că au fost asigurate pe o sumă fabuloasă, ca picioarele girlelor. De ce? Ca să aibă cu ce umbla? Pentrucă altfel clauza de întrebuinţare n'am prea văzut-o în turneul baltic. Nici măcar un goal bleg din vre-un penalty căzut din cer. El.ce vreţi! «portarii E DE VINA».

SELECŢIONEURUL UNIC

O gazetăruţă mică şi pestriţă pune problema selecţioneurului unic. E justă — dar se pare că uită un lucru, cu vădită intenţie: că totuş nenorocirile ni le-au adus selecţioneurul unic, Costel Rădulescu. Ce. fiindcă n'avea pe cartea de vizită, specificat aşa ceva?

Actele vorbesc. Să scăpăm odată de cucuvăi.

Călăreţii români la Berlin

BERLIN 18. — Pe stadionul Olimpic s'a desfăşurat azi concursul de călărie pentru premiul Fuehrerului.

Rezultatul este următorul:

1. Lt. Brinkmann (Germania) 88,4 secunde.
2. Căp. Hasse (Germania)
3. Lt. Niels (Germania)
4. Lt. Tudoran (România).
5. Căp. Rang (România).
6. Lt. Dreyter (Olanda).

Bartali

Se cunoaşte abandonul celebrului ciclist italian în Turul Franţei.

Iată cum explică „Gino" abandonul său:

„Eu nu voi mai pleca în cursă mâine dimineaţă (e vorba de etapa XII-a). Eu abandonez Turul Franţei. Nu pot să fiu alergătorul Turului care fuge cel mai slab şi acesta este cazul meu actual. Eu vă amintesc că în primăvară am suferit de pneumonie şi managerul meu nici n'a voit să alerg în Turul Italiei, pe care l-am însuşit cu mari sacrificii.

Actualmente, am făcut, de aproape patru zile, eforturi disperate de a termina fiecare etapă. Nu mai pot să respir şi nu mai am forţa să pedalez. A continua în astfel de condiţii ar însemna să-mi periclitez grav sănătatea".

„Fotocopie"
MARTIN BILINSKY
MAGAZIN CREŞTIN
Developează, măreşte, reproduce. Aparate şi articole pentru Fotografi amatori.
CALEA VICTORIEI No. 38
(Colţ cu Pasajul Majestic)
Telefon No. 434/15.

Maistru zugrav şi vopsitor
execută tot felul de lucrări
Doritorii se vor adresa:
GH. CRISTESCU, Str. Florilor-Tel. 14

Medicii, Farmaciştii şi Chimiştii
cari doresc a pune bazele unui
LABORATOR LEGIONAR
de produse chimico-farmaceutice indigene, sunt rugaţi a-şi trimete adeziunile pe adresa
Inginer Horodniceanu
Str. Imprimeriei 3

Se primesc anunţuri pentru mica publicitate

Prin ce măsuri s'a întronat ordinea în Eparhia Bucovinei

CERNAUŢI 18. — Spre a înţelege mai bine minunea transformărei atât de rapide a Fondului, dintr'un stârv bun de îngropat, într'un organism model pentru ţară nouă, într'un şantier enorm de sforţări şi realizări constructive, voiu cita documentar, ce măsuri generale au condus la redresarea institutiunei.

In primul rând trebuie să pomenim despre Decretul Regal nr. 1838 din 28 Iulie 1936, prin care a luat fiinţă noul Regulament pentru organizarea şi funcţionarea Fondului, care a avut darul să determine atribuţiunile serviciilor Fondului uşurându-le şi simplificându-le esenţial; a creiat Comitetul de Direcţie un organ prim de administraţie, care să dirijeze permanent conducerea în limita legilor şi regulamentelor, sustrăgând înmormântarea instituţiei dela influenţele variate şi suspect interesate ale forului vechiu care era Consiliul Eparhial.

Pe lângă aceasta s'au mai întocmit separat alte 12 regulamente de comportare interioară, şi anume:

1. Regulamentul pentru funcţionarea serviciului arhitecturei la Eparhie; 2. Instrucţiuni pentru valorificarea lemnului de lucru şi foc pentru autorităţi, populaţie şi mica industrie naţională; 3. Regulamentul atribuţiunilor Inspectorilor de control dela Fond; 4. Stabilirea cadrelor serviciului de Contencios al Fondului; 5. Regulamentul pentru înfiinţarea, organizarea şi funcţionarea cantinelor; 6. Instrucţiuni pentru acordări de reduceri pentru băile dela Vatra Dornei şi Iacobeni; 7. Regulament pentru exploatarea vânatului; 8. Instrucţiuni pentru exploatarea căilor ferate forestiere; 9. Instrucţiuni asupra atribuţiunilor personalului silvic inferior; 10. Instrucţiuni pentru utilizarea personalului românesc în întreprinderi; 11. Regulament, pentru organizarea şi administrarea fondului creiat pentru asigurări contra incendiilor; 12. Regulament pentru mărirea patrimoniului păduros al Fondului. Şi alte noui regulamente sunt gata ori în curs de terminare. Prin urmare, un adevărat torent de contribuţiuni competente, pline de grije părintească, pline de ştiinţă şi de bună credinţă, toate canalizate în scopul realizărei acestei mari redresări dela Fondul Religionar al Bucovinei, care n'a căzut din cer dedesupt pe pământ, ci a trecut prin filtrul genial sufletelor şi minţilor curate şi bine intenţionate a acelora care vor să clădească fapte istorice în Bucovina, alături de I. P. S. S. Mitropolitul Visarion Puiu.

Şi unele curiozităţi bizare

Mai întâi una simplă. Cetim în raportul secţiei Economice a Consiliului Eparhial, către adunarea Eparhială din 4/6 a. c. la pag. 12, următoarele cuvinte: «până la adunarea eparhială de azi, nu s'a supus nici un bilanţ asupra gestiunei anuale dela pădurea metropolitană» ... «pentru anii trecuţi nu avem date precise, adică până la venirea I. P. S. Mitropolit Visarion, suntem nevoiţi a supune o dare de seamă numai pe anii 1935/36». Intrucât orice comentariu mai amplu ar slăbi forţa probatorie extraordinară ce o exală această mărturisire sinceră a unui membru al adunării Eparhiale, lăsăm lumea să aprecieze haiul de desorientare fantastică şi de posibilităţi cumplite de fraudare ce existau, în averea colosală metropolitană, compusă din păduri, terenuri, mănăstiri, schituri, internate, Seminarul clerical, cu ocoale silvice, etc. etc... toate fără nici o evidenţă raţională şi unitară, fără bilanţ şi fără control suprem.

Şi încă o curiozitate mai mult decât bizară, pe deantregul stranie: Intre multe alte lucruri pe cari a trebuit să le vază şi să le îndrepte ochiul unui singur OM, a fost şi unul care, deşi sfredelea strident pe orice vizitator al vestitului Palat Metropolitan din Cernăuţi, nimeni n'a îndrăznit cândva nici măcar să-l remarce, dar mai ales să contribuie la înlăturarea lui. Peste tot locul, începând dela portalul intrărei principale a parcului metropolitan, şi continuând cu cupola Bisericei din dreapta, cu ornamentaţiile celei de a doua intrări, cu întreaga ornamentaţie interioară a Palatului, până şi cu podoabele ţesăturii ale mobilierului şi frescelor, peste tot locul dominat din timpuri imemorabile în loc de Crucea Cultului nostru, într'o cantitate care te zăpăceşte şi te umileşte: semnul universal masonic, cele două triunghiuri suprapuse în formă de stea, semnul fundamental al religiei masonice: semnul care străluceşte, (în comparaţie scapără de sfinţi) pe templele şi sinagogile evreeşti din toată lumea. El s'a răsfăţat până mai ieri în mod simbolic, peste întreaga construcţie a Palatului Metropolitan din acest oraş cotropit radical de fiii lui Iuda. Invităm pe cei ce vor să mai vadă cu ochii lor injuria până ce n'o detronează I. P. S. Mitropolit de pretutindeni prin mâna arhitectului Virgil Ionescu, care urmăreşte activ scoaterea tuturor triunghiurilor antireligioase din cuprinsul Palatului, invităm pe cei curioşi să observe cupola din dreapta, din prima curte a Palatului Metropolitan, unde se mai poate vedea o singură Cruce, încadrată de o ghirlandă de câteva zeci de astfel de triunghiuri blestemate.

Dar este oare nevoie să accentuăm, cine a dirijat în trecut destinele Fondului Bisericesc şi ale Mitropoliei, şi cine urzeşte azi în taină batjocurirea I. P. S. Mitropolit Visarion Puiu şi a Crucii?

Răsmeriţă

Intreaga Vale a Trotuşului în mâinele jidanilor

Statul păgubit de milioane. Rostul unui pretins român din serviciul acestor jidani

COMAENŞTI. — Cititorii ziarului nostru, îşi mai amintesc de scandaloasa arendare pe termen de 15 ani a unui teren islaz comunal al comunei Asău, unde primarul şi cu notarul, din îndemnul reprezentantului societăţii „Valea Trotuşului" şi „Valea Fiadului", un anume Gheorghe A. Gheorghiu — prin manopere şi trucurile întrebuinţate, a ajuns ca să se ia cu un preţ de mai nimica parte din islazul comunal, necesar la instalarea unei linii decauville şi unde veniturile comunei s'au redus la câteva sute de mii lei.

CUM FRAUDEAZA STATUL

Societatea „Valea Trotuşului Forestra" din com. Comăneşti, cu o fabrică care are o instalaţie din cele mai sistematice unde nici o bucăţică de ţandră nu este nefasonată şi unde zilnic zi şi noapte, patru gatere fasonează încontinuu podoaba munţilor noştri — brad şi fag — apoi, alte maşinării speciale sistematizate confecţionează lăzi şi alt material necesar pentru construcţie şi care este trimis direct la export, apoi, material din fag fiert deasemenea fasonat, este impusă cât se poate de redus, plătind impozite de batjocură, faţă de alţi contribuabili.

In anul 1936—37, aceste societăţi pentru afacerile executate în comuna Comăneşti-Valea Trotuşului fabrică — a fost impusă la un beneficiu net de lei 62.320. Inchipuiţi-vă o societate care manipulează milioane, să fie impusă la un asemenea venit! Pe când această societate este impusă cu asemenea impozit, care este de 8—10.000 lei anual către stat, apoi este ştiut că un contribuabil de exemplu un cârciumar local plăteşte între 12—15.000 lei anual.

Iată dar cum se urmăresc veniturile statului, cine plăteşte şi cine nu. Să luăm pe anul în curs 1937—1938, pentru afacerile — exploatare de pădure şi fabrică, această societate a fost impusă la fel ca fabrica de cherestea proprietatea „Elisabeta Ştirbey" din Dărmăneşti, adică la cifra de afaceri de lei 45.000.000, calculându-se un beneficiu net de 15% la suma de lei 6.750.000, deci un impozit pe anul 1937—938 de lei 1.282.500 plus cel complimentar de 400.000 lei. Dar dacă calculăm veniturile reale aşa cum se prezintă, ele ar rezulta ca cifra de afaceri să fie de cinci ori, şi impozitul la fel. Aceasta ar fi adevărata situaţie pentru impunere şi aceasta se va întâmpla când se va face o adevărată expertiză contabilă la faţa locului, nu pe nişte simple registre, ţinute aşa cum obişnueşte neamul lui Iuda, în beneficiul lor şi detrimentul statului.

Pentru a-şi ajunge planul lor diabolic, au început să construiască linii decauville pe toate păraoaşele şi dealurile, numai pentru a sdcătui complect această vale. Frumoasa privelişte a părţei muntoase dintre Ciobanuş—Goioasa şi Lăloaia pe partea stângă a râului Trotuş, nu a mai rămas astăzi de cât cioate şi râpi, totul cade sub securea nemiloasă, care îmbogăţeşte pe aceşti haini. Venea altă dată lume străină pentru a sta la aer, la poalele acestor păduri, fiind locuinţele umililor locuitori, dar astăzi nu mai vin, căci îi doare inima şi pe ei, văzând cum podoaba munţilor noştri se distruge.

Cine oare susţine pe aceşti jidani?

Manoperele jidanilor

Nu e destul că aproape toţi munţii din împrejurimi au fost despuiaţi de podoaba lor. Dar prin metodele lor spurcate, nu ne dau pace să trăim şi noi aşa cum putem. Astfel, au fost cooperative forestiere ca de exemplu: „Tajbuga Asău" — dar nu a putut să mai vieţuiască din cauza acestora care concurau la cumpărare de păduri şi interveneau pe acolo unde se putea, pentru a face numai neajunsuri şi astfel într'o bună zi — desigur să determine falimentul aşezămintelor economiei româneşti.

A doua cooperativă forestieră „Valea Asăului" nou înfiinţată va avea aceiaşi soartă, căci liftele păgâne — văzut lucru — s'au pus iarăşi pe treabă pentru a o distruge.

Sălbăticia jidanilor

In Aprilie 1936, jidanca *Charlotte Meyer*, patroana frizeriei din calea Moşilor 98, angajează ca ucenică pe fetiţa *Antonela A. Ion*, fără însă a-i face şi legiuitul angajament, chiar cu toate insistenţele părinţilor fetei până astăzi. Ucenica ar fi dorit să înveţe meseria însă jidanca *Betti Grünberg*, sora patroanei, la rugămintele ucenicei îi replica, să înveţe acest meserie, căci *caici se învaţă numai să speli pe jos la jidanis.* De fapt tot timpul ucenica aceasta creştină a fost supusă celor mai umilitoare şi murdare cerinţi ale acestei *Bestii*. De mai multe ori a fost chiar bătută cu palmele peste cap, când ucenica pretindea să se înveţe şi ca să spele măcar o buclă.

La 6 Iulie c. o aruncă pe drumuri, fără preaviz şi fără a-i restitui actele de identitate şi cărţulia de ucenică pe cari jidanca n'a aplicat timbrele legale niciodată.

Din chipul cum ni s'a plâns ucenica, înseamnă că această jidancă turbată este o fiară. Nu ne îndoim că d. *Ilie P. Calcin*, preşedintele Camerii de muncă, va întreprinde cercetări, unde va constata că din 8 lucrători 5 sunt jidani, că Betti e în permanentă recidivă de ilegalitate şi *Bestialitate*, şi ca bun român — cum îl cunoaştem — va picura un strop de dreptate fetiţei, sancţionând fără milă pe această crudă fiară.

Bestia din Alba-Iulie

In ziua de 15 Iulie c., cu prilejul parastasului oficiat pentru odihna sufletului Regelui Ferdinand în Biserica Incoronării, ofiţerii români invalizi: *colonel Alex. Coni şi căpitanul I. Constantinescu* preşed. «Acţiunii Patriotice», intrând în magazinul comerciantului maghear *Tegledi*, au fost grav insultaţi şi ameninţaţi de către această bestie. Odată cu ei şi Ţara, Horia, Memoria Regelui Ferdinand şi a Viteazului Mihai.

E destul de trist, ruşinos şi laş — dacă vreţi — ca într'o asemenea garnizoană care-şi evocă amintirea dureroaselor spânzurători, trageri pe roată şi prigoane maghiare să persiste încă obrăznicia tolerată de către autorităţi a neruşinaţilor maghiari, îngăduiţi aici dela Unire să mănânce pâine românească.

Ce zice Uniunea ofiţerilor de rezervă? Dar Ţara? Oare Ţara această oficială şi-a pierdut până şi demnitatea!

G. Vasiliu

Mâine, aviaţia îşi serbează patronul

COMUNICAT

Mâine, 20 Iulie (Sf. Ilie), Aviaţia îşi serbează patronul.

Solemnitatea va avea loc la Monumentul eroilor aviatori la orele 9 jum. dim., în prezenţa Domnului ministru al aerului şi marinei, ing. Radu Irimescu, a reprezentanţilor guvernului, inspectorilor de armată, foştilor inspectori şi comandanţi, autorităţilor comunale şi a tuturor asociaţiunilor de propagandă aeronautică.

Sunt invitaţi să ia parte şi toate personnele civile şi militare decorate cu „Virtutea" şi „Medalia Aeronautica".

Programul cuprinde: orele 9,30: sosirea domnului ministru; trecerea în revistă; serviciul religios; cuvântările şi defilarea trupelor.

Ţinuta: Pentru ofiţerii pantalon, panţi, albă de ceremonie, pentru civili, jachetă şi haute forme.

O nouă bandă de exportatori necinstiţi la Cernăuţi

Jidovii nu se astâmpără

CERNAUŢI, 14. — Ziarul nostru s'a ocupat pe larg asupra şnapanilor din banda exportatorilor de păsări din Bucovina, bandă condusă de sinistrul gangster Samoil Hoirisch, asupra căruia corespondentul nostru special, d. George Drumur, va mai da relaţii.

Vrem, astăzi, să atragem atenţia asupra unei alte bande, deasemenea americăneşte organizată.

E vorba de consorţiile Meniamin Metsch şi Luzer. Primul are un copios cazier.

In amănunte, va relata deasemenea corespondentul nostru special. Bandele Meniamin Metsch şi Luzer vor trebui să intre, alături de Goltesmann, Wiener, Birnholz, Leventhal şi Samoil Hoirisch, la puşcărie. E inadmisibil ca, la Cernăuţi şi în restul Bucovinei, jidovimea să-şi facă de cap, înşelând statul, în timp ce negustorii cinstiţi creştini, sunt muritori de foame, căci trăiesc la discreţia Israelului.

M. STREINUL

Punerea în circulaţie a trenurilor automotoare rapide între Bucureşti Nord-Constanţa

Cu începere de Luni 19 crt., se pune în circulaţie între Bucureşti N. - Constanţa şi înapoi trenurile automotoare rapide M. 9 şi M. 10. Aceste trenuri vor parcurge întreaga distanţă în 2 ore 25 minute, vor opri numai după următorul itinerariu:

Trenul automotor rapid M. 9 va pleca din Bucureşti la ora 9.00, din Feteşti la ora 10.32 şi va sosi la Constanţa la ora 11.25.

Trenul automotor rapid M. 10 va pleca din Constanţa la ora 21.35, din Feteşti la ora 22.30 şi va sosi la Bucureşti N. la ora 24.00.

Aceste automotoare au locuri numai de clasa 2-a.

Călătoria cu aceste automotoare se face în baza unei legitimaţii speciale al cărei cost este de lei 500. Orice altă legitimaţie de călătorie ce plăteşte întregul cu reducere, gratuită, abonament etc. nu este valabilă la aceste automotoare.

Legitimaţia specială se poate procura în Bucureşti dela Biroul Oficial de voiaj C. F. R. cu cel mult zece zile şi cel mai târziu cu două ore înainte de plecare, iar dela staţia Bucureşti Nord cu două ore înainte de plecarea trenului.

In Constanţa, legitimaţia specială se poate procura dela concesiunile de bilete „Europa" şi Wagons Lits şi dela staţia Constanţa în aceleaşi condiţiuni ca la Bucureşti.

Legitimaţiile se emit strict în limita locurilor.

ANCHETELE NOASTRE

Pentruce „șomează" abatorul de export

Condițiuni prielnice unui export de carne

I

Permiteți să întreprind această anchetă, nu bănuiam nici pe departe concluziunile la care trebuia să ajung. Doream doar să urmăresc mai de aproape activitatea acestei noi instituții, care, cu toată sfera [illegible] oficialitatea a pus atâtea speranțe.

Să precumpănim printr'însa o mare operă și ca intenție și ca principiu — nu românul în chip oficial, nu leagă opera de principiu — inițierea transformării exportului nostru de vite în export de carne cu ajutorul acestui instrument tehnic: abatorul; și inițierea salutară a intervenționismului de stat. Abatorul respectiv fiind creat de ministerul de agricultură, care el și dela această ne arată premergători și creiatori. In privința inițierii

ABATORUL DE EXPORT DELA CONSTANTA

transformării exportului nostru de vite, în export de carne, n'am fost dispus decât să aplaud: el ne putea aduce o plus valoare ca la un export de materie «fabricată» în comparație cu exportul de materie «brută»: vitele. In privința principiului «intervenționismului creiator» firește l'am primit sub beneficiu de inventar și chiar predispus de a-l suspecta, știut fiind că acesta, suprapus liber-schimbului, e incapabil de direcție și de organizare în economie, fapt atât de mult cerut de interdependența economiei actuale.

Și am avut dreptate: această îndoială asupra capacității creiatoare a intervenționismului, nu numai în zidire, dar în realizare, în funcțiune a operei, m'a dus să constat deficiența Abatorului de export și eșuarea, cel puțin până acum, a tuturor speranțelor ce se legau de destinația sa economică «creiatoare» și «transformatoare».

Dar să trecem la chestiune și să facem în prealabil o expunere de fapte.

*

Pentrucă o «destinație» ca aceasta: Un abator de export, să fie atinsă, într'o împrejurare economică cum avem noi, adică fără nici un fel de cifră preexistentă indicând un export de carne — se cere mai multe condițiuni prealabile: 1. Să avem o economie și un export de vite; 2. Exportul de vite, cel puțin în parte, să fie făcut în vederea tăerii, pentru carne, cu alte cuvinte pe piața de desfacere să fie nevoie de carne; 3. Pe aceste piețe să nu avem concurență, cel puțin nu prea serioasă; 4. Să îngrijim de mijloacele tehnice de export în complexul lor, așezându-le în locul cel mai potrivit, etc.; 5. Toate aceste condițiuni să poată oferi, pe cât posibil, o permanență, traficului de export de carne din partea ca în terești, făcând tot posibilul creterii chiar, de condițiuni favorabile pentru întreținerea acestei permanente.

Sub această lumină privit, în ce condițiuni s'a inițiat acum un abatorul de export?

Exportul nostru de vite pentru tăere

Exportul nostru de carne

Trebue să recunoaștem că această primă condițiune era satisfăcută în momentul creiării abatorului de export, și continuă să fie.

Este un adevăr de abecedar faptul că, după petrol, cereale și cherestea, trebuie să enumărăm pentru valoarea sa de export, economia de vite. Și este de asemeni cunoscut că exportul nostru de vite se efectuiază, pentru quasi-totala sa parte, în vedere alimentară.

Pentrucă este totuși vorba de productivitate, de creiarea valorii funcționale a unei instituții și de un randament pe care acest export de vite trebuie să le întrețină, să dăm câteva cifre:

Prin toate punctele de frontieră românești, deci nu numai pe via Abatorului nostru — s'au exportat:

In 1935

Bovine	70.782	capete
Porcine	171.732	»
Ovine	78.242	»
Găini	8.143.200	»

In 1936

Bovine	41.287	capete
Porcine	302.759	»
Ovine	19.476	»
Păsări	2.668.700	»

In statistica oficială găsim și cifre pentru exportul de carne proaspătă.

Aceasta ar cifra, pentru toate punctele de frontieră:

In 1935

Păsări	51.195	buc.
Carne	18.535	»

In 1936

Păsări	43.200	buc.
Carne	35.629	»

Cifrele arătate, înainte chiar de a le defalca, menționând pe cele cari cad în «hinterlandul» de trafic al portului Constanța, — deci susceptibile de a potențializa Abatorul de export — pot servi la unele observații în legătură cu problema noastră:

1. Față de capacitatea noastră de producție animală și chiar de vite existente, cifrele exportului de vite sunt minime;

2. Cifrele exportului de carne tăiată și păsări tăiate în comparație, nu față de capacitatea noastră de producție animală, ci față chiar de cifrele și așa mici ale exportului, sunt «minisime».

Deci, din acest punct de vedere creiarea abatorului de export nu putea veni decât ca un corolar normal în vederea sporirii exportului de carne și valorificării indirecte a comerțului de vite, cu sporirea lui.

Această cifre însă, deși stabilesc «atmosfera» favorabilă generală în care inițierea abatorului de export putea fi concepută ca productivă, nu sunt suficiente pentru a-i garanta funcțiunea în cazul când n'ar totaliza și n'ar [illegible] de trafic pe via acestuia.

Rămâne deci de văzut dacă acest port dela punct de vedere al traficului de vite și carne, este susceptibil să valorifice abatorul de export.

In articolul viitor vom vedea dacă și această condițiune prealabilă este satisfăcută.

Sever Carp

Inaugurarea fabricilor „Acticarbon" și „Antigaz" și a lucrărilor liniei ferate Bumbești-Livezeni

TARGU JIU, 18. — Eri dimineață a avut loc, în defileul Jiului, în prezența d-lui prim ministru Gh. Tătărescu inaugurarea lucrărilor liniei ferate Bumbești - Livezeni și inaugurarea întreprinderilor „Antigaz" și Acticarbon" pentru fabricarea măștilor contra gazelor și a carbonului activ.

In acest scop au sosit pe valea Jiului cu un tren special numeroși invitați din Capitală, printre cari d-nii: ministru Radu Irimescu, general Glatz, Petre Bejan, subsecretar de stat, Victor Slăvescu fost ministru, I. Macovei, director general al C. F. R., colonel V. Pomponiu, etc.

La ora 10 dimineața au sosit cu mașinile, venind dela Poiana, unde rămăseseră peste noapte, d. prim ministru Gh. Tătărescu, și d-nii I. Inculeț, Valer Pop, Richard Franasovici.

Pe locul numit Lunca Mare, în fața fostei vămi, a avut loc solemnitatea inaugurării începerii lucrărilor.

Solemnitatea începe cu serviciul religios, oficiat de un sobor de călugări dela schitul Lainici.

D. ing. MACOVEI, director general al C. F. R., luând cuvântul, a arătat între altele importanța economică a liniei Bumbești Livezeni de pe Valea Jiului.

Este vorba de o cale ferată, relativ scurtă de 29 kilometri. E însă greu de realizat din cauza accidentelor de teren, care cer construirea a 29 tuneluri.

D. prim ministru Gheorghe Tătărescu a îndemnat la muncă și a felicitat pe conducătorii lucrărilor.

INAUGURAREA FABRICILOR

De aci, la orele 11 asistența a plecat în mașini până la Vulcan, unde a avut loc inaugurarea fabricei „Antigaz", pentru aparate contra gazelor și „Acticarbon", pentru fabricarea carbonului activ.

S'a oficiat un serviciu divin de către un sobor de preoți în frunte cu I. P. S. S. Episcopul dr. Vasile Stan din Rășinari.

D. inginer I. BUJOIU a rostit o cuvântare, în care a arătat importanța celor două întreprinderi în cadrul industriei naționale de apărare.

După aceasta, asistența a vizitat noile fabrici, primind explicațiuni dela specialiștii întreprinderilor.

La orele 2 d. a. a avut loc un banchet în cazinoul din Petroșani. După masă a fost vizitată fabrica societății „VISCOZA" dela Lupeni.

Alți avocați evrei au fost excluși din Baroul de Neamț

PIATRA N. 19. — Am arătat excluderile de până acum din baroul de Neamț.

Baroul local este singurul din țară unde excluderile s'au pronunțat într'un număr atât de mare, încât n'au mai rămas să profeseze decât vreo 5 evrei, ceilalți fiind scoși treptat de către consiliul naționalist care are în fruntea sa pe d. av. Vasile Soarec.

Eri s'au produs noi excluderi.

Astfel instanțele juridice din P. Neamț au fost înștiințate de către consiliul baroului că avocații *M. Cahane, Fani, Feder, Strulovici, Herman Strulovici din Piatra, Herman Granberg și B. Comaneșter* din Tg. Neamț au fost suspendați cu execuție provizorie de către consiliul de Apel al avocaților din Iași, pe baza simplului jurnal.

Consiliul local al Baroului judecând pe avocații *Fani Feder Strulovici și Iulius Copelovici* a hotărît excluderea lor din baroul de Neamț.

Inaugurarea căminului de ucenici din Cernăuți

Eri a avut loc, la Cernăuți, inaugurarea noului cămin de ucenici „I. Nistor" și a casei asigurărilor sociale, la care a participat d. ministru I. Nistor și o numeroasă delegație din Capitală.

S'au ținut obișnuitele discursuri, urmate de o masă comună.

Bârladul copleșit de ploșnița galițiană

Viața economică și culturală a vechii cetăți a lui Ștefan cel Mare și Sfânt e stăpânită de evrei

Orașul Bârlad era pe vremuri fala Moldovei de jos prin faptul că era un centru activ al comerțului și un focar cultural, astăzi a ajuns din cauza politicianilor a colonie cușer a gett-ului. Centrul și cartierele orașului au fost invadate de ploșnița galițiană care exercită comerțul exploatând astfel munca bietului creștin. Pentru a edifica pe cititori asupra acestui trist adevăr, dăm mai jos o statistică obiectivă și o prezentăm opiniei românești, ca să plesnească obrazul de rușine a politicianilor care au permis oploșirea jidovilor în Bârlad.

PRESA: 3 publicații jidovești nici una românească: Sarja (director Abraham Zukman), Ecoul (director Marcu Raufman). Păreri (comunistă, director Marcu Schwartz).

MANUFACTURA 1 Român 48 jidani: Emil Flature, Mendelsohn M., Kalman M., Kapelovici L. Abramovici A., Goldănberg E., Grimberg M., Haimovici B., Herșcovici L., Leibovici M., Leibovici S., Malershon S., Marcus M., Sendel G., Steinberg M., Leibovici M., Leibovici S., Maleroau A., Tulbure A., Weisenfeld L., Waserman Z., Zilber M., Simonovici W., Segal C., Sulițeanu W., Scharf M., Sulițeanu A., Hșanu L., Mayer D., Reichbach S., Herșcovici R., Iacob S., Herșcovici Z., Kahane I., Kaufman I., Erlich S., Ziedup S., Blum H., Blum F., Capelovici K.

CEREALIȘTI 2 români 21 jidani: Danielatos Gh., Statatos A., Zilberman I., Grimberg Z., Kahane M., Rossen G., Rosenberg I., David N., Goldman B., Herșcovici O., Ițigshon I., Littman L., Stein I., Wilder I., Wilder E., Rosner M., Smilovici H., Scorțanu M., Smilovici I., Manoli D., Moscovici D., Rossen A. S., Nuhanovici I.

STICLARII. Nici un român, 5 jidani: Blecher A. L., Kaufman H., Strulovici M., Haimovi H., Blecher L. A.

PRECUPEȚIE 6 români 21 jidani: Badea D., Borș V., Bighiu D., Tudor I., Herla A., Vasiliu A., Blum B., Goldănberg D., Hart A., Iancovici B., [illegible] D., Rechman S., Schwartz E., Stein A., Bercu S., Bercovici K., Halpern D., Ilie D., Leibovici A., Volman A., Reichman S., Solomon I.

FOTOGRAFI 1 român 4 jidani: Savelius I., Blecher L., Aron M., Wexler A., Kalaiman R.

FARMACII 2 români 4 jidani: Silvestru E., Iavetanu Gh., Marcus S. A., Sechter L., Colesu C., Perlmuter H.

Cifre apocaliptice 100 la 100 ovrei

DROGUERII nici un român 4 jidani: Perlman M., Perlmuther M., Sturăm L., Rapaport I.

PIELARII niciun român 5 jidani: Davidovici H., Eipstein A., Herșcovici R., Eipstein S., Segal I., Stein M., Wisilaolj I., Beal S.

INCALȚAMINTE nici un român 11 jidani: Grossman I., Edelstein M., Erlich I., Beral I., Grimberg S., Goldstein I., Habeshraum P., Haimovici I., Faulman M., Leibovici B., Zipstein M.

FIERARII nici un român 8 jidani: Zissman H., Halpern H., Lazarov L., Halpern L., Zissman K., Wolfinghe T., Waldman L.

CINEMATOGRAFE nici un român 3 jidani: Braunstein I., Pincu I., Wiesner S.

MISIȚI nici un român 16 jidani: Kaniel D., Kalman I., Abramovici M., Wilder Z., Rapaport A.S., Moscovici F., Rosner L., Safrin S., Goldstein H., Herșcovici I.

CEASORNICARI nici un român 7 jidani: Fălcaru Mar., Abramovici D., Bernstein S. B., Sander M., Mastereanu L., Bernstein B., Avram L.

ASIGURARI nici un român 5 jidani: Cohn [illegible], Froimovici T., Finchelstein R., Saraga A., Struch M.

GALANTERIE nici un român 15 jidani: Cohn S., Fruchelman N., Schester J., Finchelstein Z., Poper F., Natan Mandinach, S. Dalberg F., Rabinovici I., Mandinah I.

RAINARI nici un român 8 jidani: Herșcovici E., Gazarovici O., Leiba L., Selzer S., Șoloion S., Enbenstrich D., Swarts D., Serl I.

Morți: 1 creștină 3 jidănești: A. Peridk L., Șaraga M., Edelstein.

Fabrici (de tricotaj) Adolf Kahane; (de vată) A. Glasberg; (de var) A. Glasberg.

Înfățișând această dezastruoasă situație statistică, întrebăm: Mai este Bârladul oraș românesc?

Categoric nu! A cui e vina? A politicianilor care au condus acest oraș și care altădată făcea cinstea Moldovei de Jos.

Fără alte comentarii!

Mircea Grossu

Banditismele jidanilor de la „Textil Import"

In legătură cu cele denunțate de noi săptămâna trecută în legătură cu banditismele jidanilor dela «TEXTIL IMPORT», primim astăzi următoarea scrisoare edificatoare, căreia ne grăbim să-i facem loc în coloanele ziarului nostru:

DOMNULE DIRECTOR,

Cetind eri în onoratul dv. ziar relațiunile asupra escrocheriilor nerușinate ale așa zisei societăți «TEXTIL IMPORT» GROSZ (Iuda) viu să vă completez informațiunile cu următoarele date.

Subsemnatul fiind funcționar de stat, eram tocmai la slujbă când i s'a prezentat soției mele un agent al susnumitului jidan, oferindu-i spre vânzare pânzeturi «fine» de proveniență străină, după cum pretindea el, însă de fapt niște imitațiuni proaste confecționate de fabricile jidovești din țară.

De bună credință și văzând că i se oferă vânzarea în rate, în condițiuni avantagioase în aparență, soția mea a acceptat cu articolele târgul, semnând un bon de comandă, sub care, era atașat sub indigo, un veritabil bilet la ordin, exigibil [illegible] și o poliță. Ea, mai mult de cât [illegible], soția mea a fost convinsă că [illegible] vânt că lucrul n'are aici o importanță.

Urmarea: marfa a devenit o simplă zdreanță după primul spălat, eu am fost executat și jefuit de modestul meu salariu. Iar [illegible] poliția locală după onorari demersuri, s'a pitulat în chip misterios.

Aflând din ziarul dvs. că firma care m'a escrocat este o firmă de briganzi jidani, cu lacrimi în ochi vă rog Domnule Director, să relatați și pățania mea, doar se vor lua în sfârșit măsuri împotriva jefuitorilor, astăzi când există o lege a speculei și atâtea alte legi de jefuire a consumatorilor.

Din considerațiuni lesne de înțeles, vă rog să nu-mi publicați numele. Stau însă la dispoziția d-voastră și la rigoare în fața justiției, cu toate explicațiile și dovezile necesare.

Craiova, 18 Iulie.

D. S. T.
funcționar public

In adevăr, am vrea să aflăm și noi pentru ce nu intervin autoritățile însărcinate să prevină și să reprime astfel de abuzuri și de delicte nerușinate? De ce au nevoe de stimulentul nostru al presei care-și face datoria?

Incurajați industria și comerțul românesc

CUMPARAȚI EFTIN
GEAMURI, oglinzi, rame, cristale și picturi
IOAN PUCHIU
București, Calea Moșilor, 21 — Telefon 344/59

MOBILE Sufragerii cabinete, Studio-uri, Birouri, Dormitoare și Garnituri tapisate de salon
LA GOGU GEORGESCU
Magazin românesc de mobile
Medaliat cu Meritul Comercial și Industrial
București, Str. Bărăției No. 55 și B-dul Maria No. 1. — Tel. 4.75/1

MAGAZINUL DE INCALȚAMINTE
Vasile Vasilescu
București, STR. CAROL No. 46
a mulțumit întotdeauna cerințele marelui și variatului public românesc din Capitală și Provincie cu serviciile sale
Aci se încalță studentul și sportivul, legionarul și premilitarul, bogatul și săracul — toată lumea care dorește să aibă o încălțăminte trainică lucrată cu mult gust și eftină.

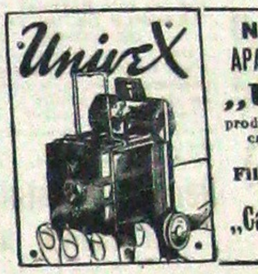

NUMAI 195 LEI
APARATUL FOTOGRAFIC
„Univex"
produsul fabricelor: Universal camera corporation din New-York
Filme speciale LEI 22
Depozit General:
„Cartea Românească"
S. A.

Adunarea generală a Uniunei Sindicatelor agricole

Ieri s'a întrunit Uniunea generală a sindicatelor agricole, sub președinția d-lui Const. Garoflid, fost ministru.

Au participat delegații tuturor sindicatelor agricole și un însemnat număr de agricultori printre cari am notat pe d-nii I. Cămărășescu, fost ministru, Aurel Pană, colonel A. Soiacola, prefectul județului Ilfov, ing. N. Mereș, Const. Danabassi, Mircea Costinescu, deputat, Emil Emendi, deputat, N. Stoianovici, deputat, V. Iemandi, prof. universitar, dr. Reiter, senator, dr. Dragoș, senator, Alex. Apostolu, Tudor Stan, fost senator, Mircea Soiacola, dr. W. Stephani, Aurel Ir. Pană, I. Obrocea, S. Cavalioti, N. Crani, Ion Cornea, Pr. Al. Dencescu, P. Mitran, Tr. Neamu, ing. I. Albu, Em. Hagi Anton, I. Popovici, I. Ciucurel, C. Anastasescu, ing. T. Meleanu, N. G. Eremie, P. Boroș, etc.

D. CONST. GAROFLID deschizând ședința face o dare de seamă asupra situației agriculturii precum și a luptei duse de Uniune pentru îmbunătățirea situației agricultorilor și apărarea intereselor lor. D-sa arată că întotdeauna Uniunea și-a spus cuvântul în toate chestiunile care interesează agricultura făcând și propuneri. Insistă în special asupra legii pentru încurajarea agriculturii. In mai multe ședințe Consiliul Uniunii a discutat această lege și a propus o serie de amendamente. In urma discuțiunilor cari au urmat în prezența oficialității, Uniunea a avut satisfacția să i se primească câteva amendamente privitoare la circulația bunurilor rurale, la reducerea impozitului dela 3% la 2%, a obținut îndulcirea obligațiunilor legii și micșorarea sancțiunilor, astfel ca legea să poată da roade dacă este aplicată cu tact și continuitate.

Deasemenea d-sa arată importanța amendamentului propus de Uniune și cuprins în art. 199, prin care Ministerul agriculturii este îndreptățit să recunoască ca gospodării model proprietățile mici, mijlocii și mari cari se cultivă în chip rațional. Această recunoaștere dă o bază de drept agricultorilor doritori să investească capitalul pentru transformarea [illegible] culturii. In aceste moșii se pot face [illegible] fără cheltuieli din partea statului, demonstrații de cultură, încercări noui, înmulțiri de semințe și de reproducători. Ele vor fi un exemplu viu și convingător pentru țăran căci au la bază rentabilitatea.

Organizarea proprietății mijlocii este primul început pentru rezolvirea crizei agrare care începe din nou să fie la ordinea zilei. Numai prin cultura intensivă a proprietăților mijlocii și mari se poate obține deocamdată un debușeu sigur și apropiat pentru brațele de muncă cari încep să nu mai găsească destulă întrebuințare în cultura pământului țărănesc prea parcelat. De buna cultură a acestor proprietăți atârnă în viitor asigurarea hranei orașelor, deoarece cu creșterea populației, pământul țărănesc, în scurtă vreme divizându-se, abia va îndestula nevoia de hrană a sătenilor.

Azi este o stare de spirit nouă la sate. Țăranii simt nevoia primenirei cunoștiințelor agricole. Ișî dau seama că tehnica trebuie schimbată. Ne trebue învățături. Proprietarii mijlocii și mari pot fi de folos în această acțiune de educație tehnică. La vizitele făcute de d. ministru Sescioreanu și un grup de agricultori s'a văzut cu bucurie ce poate realiza un om de inimă, care a reușit să deschidă țăranilor curiozități noui cu privire la metodele agricole.

Importante realizări

Uniunea Sindicatelor Agricole a înființat anul trecut două sindicate: pentru exportul grâului de calitate și a berbecilor timpurii. Aceste sindicate nu merg însă bine deoarece le-a lipsit sprijinul statului. Pentru că acest export special să poată lua o dezvoltare, trebue ca statul să renunțe la devize.

Deasemenea pentru viitor Uniunea își propune să organizeze selecțiunea seminței de porumb și răspândirea unei semințe bune în masse țăranilor.

In continuare d. Garoflid arată importantul rol pe care Uniunea l-a avut în valorificarea unor produse agricole ca lâna, sfecla de zahăr, etc. Insistă deasemenea asupra greutăților întâmpinate în acțiunea de ajutorare și aprovizionare în condițiuni mai avantajoase a agricultorilor cu mărfurile necesare exploatărilor agricole.

Adunarea generală a aprobat în unanimitate darea de seamă făcută de d. Garoflid precum și gestiunea financiară dând descărcare Consiliului de administrație. D. Garoflid a propus spre ratificare hotărîrea Consiliului din anul trecut și Adunarea a aprobat în unanimitate ca produsul comisionului valorificării lânii să fie destinat înființării unei Academii agricole unde oamenii de știință și agricultorii practici să discute problemele tehnice, care interesează progresul agriculturii.

Fiind la ordinea zilei și chestiunea valorificării cerealelor, d. Const. Garoflid arată adunării că Uniunea a cerut libertatea exportului de cereale adică să nu mai fie supus controlului și deciziei organelor oficiale. Deasemenea să nu se fixeze deocamdată un preț minimal oficial. Această libertate să funcționeze concomitent cu cumpărările cooperativelor pe piața internă pentru nevoile statului. D. ministru Negură a admis punctul de vedere al Uniunii.

Apoi s'a atras atenția adunării că fondul creat din taxa de 0.90 lei este îndepărtat în bună parte dela scopul pentru care a fost înființat prin alocarea la cooperative de funcționari a unor sume importante și prin plata unui numeros personal destinat ca operațiunile oficiale de valorificare. Propune ca Uniunea să intervină ca fondul să fie întrebuințat numai scopului valorificării, iar dacă nu mai rămâne sume să fie rezervate pentru anii viitori.

D. ing. TRAIAN METEANU-Teleorman, elogiind activitatea Uniunii mulțumește tot sprijinul și pe conducătorii ei de tot devotamentul necondiționat al agricultorilor conștienți. Propune ca Uniunea să stărue să nu se admită la export decât grânele de calitate superioară.

D. I. OBROCEA-Prahova, protestează cu indignare în numele agricultorilor contra insinuărilor și încercărilor de discreditare a acțiunii Uniunii și a conducătorilor ei pe care aceștia o duc dezinteresat și cu mari sacrificii pentru apărarea clasei plugărești. Propune la darea de seamă să se alăture mulțumirile agricultorilor pentru Uniune și președintele ei și protestele agricultorilor conștienți contra criticilor oamenilor de rea credință.

La propunerea d-lui Obrocea întreaga adunare se asociază. In continuare d. Obrocea cere ca Uniunea să intervină și să se plătească agricultorilor despăgubirile de războiu și să se reducă funciara și impozitele. Deasemenea Uniunea să ia inițiativa înființării unei școli de grădinari, unde elementele tinere românești să se perfecționeze pentru a nu mai fi nevoiți să apelăm la specialiști străini.

D. senator Reiter, reprezentantul agricultorilor șvabi cere Uniunii să intervină pentru îndepărtarea greutăților provenite din administrarea islazurilor de trei autorități diferite: Ministerul internelor, ministerul agriculturii și cooperației.

D. Const. Garoflid reluând cuvântul arată situația creată crescătorilor de vite prin noua dispoziție a ministerului de finanțe care impune la impozitul comercial vitele agricultorilor crescute cu nutreț cumpărat și cele ale arendașilor. Având-se în vedere importanța acestei probleme, de care este legată însăși menținerea fertilității pământului și să facă propuneri guvernului. Au fost aleși d-nii senator Reiter, deputat Caucrih, A. Pană și dr. W. Stephani. S'a mai discutat de asemenea chestiunea impozitului comercial asupra grădinelor și fânețelor pe apă pentru irigaț.

Epuizându-se ordinea de zi, d. Garoflid mulțumește delegaților sindicatelor pentru manifestația de simpatie și încrederea desăvârșită arătate Uniunii și conducătorilor ei.

Noul comitet al Soc. stud. „Macedo-Română"

Societatea Studenților Macedo-Români, recunoscută de Senatul Universitar și-a ales comitetul de conducere pe anul 1937—38 după cum urmează: Președinte Șupila Pocu; vice-președinte Marcu Iisperhon; secretar general Caracostea Th. Gheorghe; casier Popescu Rechiciu Atanase; secretar de ședință Belba Spiru; contabil Zahu Ipocrate; bibliotecari Ciunga Vanghelii și Sola Stavri.

Cetiți și răspândiți
„BUNA VESTIRE"

ULTIMA ORĂ

Programul, ideologia și unitatea de cadre a național-țărăniștilor

Recomandațiile celor dela „Dimineața" și promisiunile Măturoiului Gr. Filipescu!

Se vorbește mereu, cu multă persistență — așa precum cere diplomația talmudică — de FORȚA partidului național-țărănesc. Presa democratică nu sfârșește cu tămâierile, cu osanalele și cu aceia interesată campanie ipocrită de «convingere a maselor» că singura speranță a țării sunt... internațional-țărăniștii.

RECOMANDAȚIILE CELOR DELA «DIMINEAȚA»

«Partidul național-țărănist are atașamentul maselor, partidul d-lui Lupu își întemeiază forța pe «ascadenția» de care dispune, partidul național-țărănesc este așa și pe dincolo, etc

Despre «ascendența» acestui partid, și despre «atașamentul constant al maselor dela orașe și sate», nu

MĂTURICA Filipescu, cioclul partidului d-rului Lupu

amintim aici, că ar trebui să spunem pe nume unor lucruri cari mai miroase încă. Ar trebui să vorbim despre «panamale», skodiste, despre afaceri gen Dobrescu, sau ar trebui să vorbim despre ouăle clocite pe care le-a primit d. V. Madgearu, în recentele sale pelerinage electorale.

Partea nostimă a basmului acesta despre «forța partidului național-țărănesc» este alta:

«Partidul național-țărănesc — are apoi — continuă interesat scribul semit al «Dimineții» — un program de guvernare, o disciplină ideologică și o unitate de cadre, care fac dintr'însul instrumentul cel mai capabil, în ceasul de față, de a stăpâni marile dificultăți ale unei guvernări».

Iți vine să râzi! Citiți vă rog încodată: Program de guvernare, o disciplină ideologică, și mai ales o unitate de cadre la național-țărăniști!

Program de guvernare? Care? Statul țărănesc? Discursurile d-rului N. Lupu? Anarhizarea țării?

Program de guvernare? Scrisorile către țărani ale d-lui dela Topoloveni, sau, poate, acelaș program de jaf și de căpătuire, ca în guvernarea trecută?!

Țara e sătulă de aceste «programe» ticluite după interesele bancherilor jidani!

Disciplină iedologică? Asta da! D. dr. N. Lupu, a reușit să impuie partidului disciplina sa iedologică! Disciplina iedologică a congresului pumnului ridicat din sala Buffalo!

EXEMPLU DE UNITATE DE CADRE

Dar Țara românească n'are nevoie de această ideologie roșie, a tovarășilor d-rului N. Lupu!

Unitate de cadre? Am vrea să ni se «demonstreze» în ce constă unitatea aceasta de cadre!

D. Iuliu Maniu la Cut și la Vinț; d. prof. Costăchescu tună și fulgeră la Iași, împotriva «soldaților devotați» dela Bădăcini; d. Potârcă «nu se amestecă», căutând pe cont propriu să-și consolideze poziția pe câmpul forțelor internațional-țărăniste; d. Armandică Călinescu, conduce ideologic «o mișcare centristă» pentru închegarea unor anumite «cadre»; d. dr. Lupu are cadrele d-sale personale; iar «șeful» navighează dela un cadru la altul, dela Bădăcin la Arsura, de ... Dobrești la Iași și viceversa, ca să nu mai amintim și de cadrele Măturoiului dela telefoane.

Iată unitatea de cadre a național-țărăniștilor, cari vor cu orice preț să ne fericească cu o nouă guvernare, mai cu seamă că au și promisiunea lui Grigoriță Filipescu, conservatorul, dar mai ales pentrucă sunt atât de insistent recomandați de jidănași!

n. v. i.

M. S. Regele a plecat la Londra

PARIS 19 (Rador) — M. S. Regele Carol II a plecat azi dimineața, la ora 8 și 20 spre Londra.

Pe cheiul gării de nord, Suveranul a fost salutat la plecare de d. Dinu Cesianu, ministrul României la Paris, de personalul civil și militar al legației, de d. profesor Dim. Gusti, comisarul pavilionului român la expoziția internațională, precum și de numeroase alte persoane.

*

D. col. Pomponiu a demisionat din armată

D. col. Pomponiu, prim-comisar regal la Curtea Superioară de Justiție Militară a demisionat din armată.

*

D. general M. Ionescu a fost numit președinte al Consiliului de administrație C. F. R.

D. general Mih. Ionescu, fost director general al C. F. R.-ului, sub a cărui conducere s'au efectuat importante realizări în C. F. R., a fost numit președinte al Consiliului de administrație C. F. R.

Miercuri, săptămâna aceasta, în cursul dimineții, va avea loc instalarea d-sale.

Noul conducător are misiunea să efectueze o serie de importante îmbunătățiri în administrația C. F. R.

Aceste îmbunătățire, deja studiate și pregătite în amănunțime, vor deveni fapt împlinit imediat după înapoierea Suveranului în țară.

Conflictul chino-japonez persistă

Ce urmăresc japonezii. — Chinejii și-au cerut scuze

Se va evita războiul?

LONDRA, 18 (Rador). — După telegramele agențiilor britanice desfășurarea evenimentelor în ultimele 24 de ore în Extremul Orient are aspectul următor:

Consiliul japonez de coroană, sub președinția Împăratului, după o discuție foarte lungă, a recomandat guvernului «să nu cruțeze sforțările sale pentru a căuta bazele solide, cari ar putea asigura menținerea păcii durabile în Extremul Orient».

Consiliul de cabinet, care s'a ținut imediat după ridicarea ședinței consiliului de coroană, în urma directivelor primite a luat două hotăriri de o importanță covârșitoare:

1) de a acorda un credit extraordinar în suma de 10 milioane yeni pentru campania în China de Nord și de a convoca pentru ziua de 23 Iulie sesiunea extraordinară a parlamentului pentru deschiderea creditelor suplimentare, și

2. de a da ordin pentru mobilizarea unei serii întregi de contigente rezerviste, având în vedere că pentru a ține față de orice eventualitate forțele armate japoneze aflate sub drapel să nu fie mai puține decât trei milioane de soldați.

ATITUDINIA REZERVATĂ A CHINEZILOR

PEKING, 18 (Rador). — Agenția „D. N. B." anunță:

Atitudinea reprezentanților chinezi în cursul negocierilor de la Tientsin a devenit foarte rezervată. Chinezii refuză orice compromis, chiar în chestiunile de ordin militar.

Generalul Sung Ce Yuan nu vrea să înceapă negocieri politice înainte ca japonezii să fi recunoscut că provinciile din China de nord fac parte din republica chineză, de sub autoritatea guvernului din Nanking.

DEMERSURILE JAPONEZE

SHANGHAI 18 (Rador). — Un comunicat oficial al ambasadei japoneze din Nanking anunță că însărcinatul de afaceri al Japoniei a remis ieri la ora 23 și 30 o notă guvernului chinez, cerând „să se pună capăt tuturor provocărilor, să se înceteze cu stânjenirea executării de către autoritățile locale a clauzelor din acordul relativ la incidentele recente și să se dea un răspuns favorabil până în 24 ore".

Ce urmăresc japonezii

PEKING 18 Rador). — Analizând situația din Extremul Orient, corespondentul agenției «Havas» arată că politica japoneză față de China urmărea următoarele trei obiective:

1. Să obțină recunoașterea «situației speciale a Chinei de Nord»;

2. să suprime orice acțiune antijaponeză;

3. să realizeze cooperarea dintre China și Japonia în lupta contra comunismului.

Realizarea celui de al treilea principiu trebuia să aducă după ea, în mod automat, realizarea primelor două.

Incheerea acordului germano-japonez urmărea tocmai utilizarea influenței pe care Reichul o are asupra mareșalului chinez Ciang Kai Sek, în urma reorganizării armatei centrale de către generalul von Seeckt, pentru a înlesni, grație ideologiei anticomuniste, obținerea unei recunoașteri din partea guvernului din Nanking a situației strategice speciale a Japoniei în China de Nord.

Mareșalul Ciang Kai Sek și-a luat însă angajamentul în timpul sechestrării sale la Sianfu, din 1936, de a pune la ordinea zilei crearea unui front antijaponez.

In consecință japonezii au trebuit să renunțe la planul realizării în primul rând al celui de al treilea principiu, adică al atragerii chinezilor într'un front anticomunist. Realizarea celorlalte două principii trebuia deci să fie căutată pe altă cale.

Japonezii au renunțat la bazele dela început ale acordului

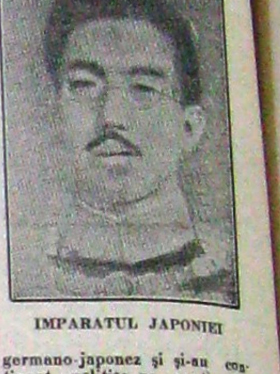

IMPARATUL JAPONIEI

germano-japonez și și-au continuat politica pe continentul asiatic, intervertind ordinea obiectivelor urmărite.

Această nouă politică a Japoniei și-a făcut drum mai ales după recentele incidente de pe fluviul Amur și din China de Nord.

Delegații statului major român în Franța au vizitat Verdunul

VERDUN, 18 (Rador). — Generalul Sichitiu, șeful marelui stat major român, și generalul Nedici, șeful marelui stat major iugoslav, au sosit eri la Verdun, însoțiți de generalul Colson, subșeful statului major ... armatei franceze, precum și de atașații militari români și iugoslavi și de o suită de ofițeri români, francezi și iugoslavi.

Oaspeții au fost primiți la primărie de d. Thiebaut, primarul Verdunului și deputat.

După generalul Nedici, care a mulțumit pentru primirea făcută, a luat cuvântul generalul Sichitiu, deasemeni, a spus între altele:

„România, prin glasul Suveranului ei, care a decorat orașul Verdun, a manifestat de mult sentimentele de solidaritate și de afecțiune pentru Franța.

D. Thiebaut a remis apoi celor doi generali placheta de argint a orașului Verdun.

La începutul după amiezii, generalul Sichitiu și generalul Nedici au depus coroane la cimitirul dela Douaumont și au vizitat osuarul.

Ei au plecat apoi la Metz unde sunt așteptați să sosească astăseară.

„Lupta pentru triumful Național"

— Declarațiile generalului Franco —

SALAMANCA 19 (Rador) Agenția D. N. B. transmite:

Ieri, Duminecă, generalul Frano, șeful statului spaniol naționalist, a ținut o cuvântare în fața microfonului, cu prilejul împlinirii unui an dela isbucnirea revoluției naționale.

Generalul a trecut în revistă aspectele situației haotice din Spania dinainte de revoluție și a zugrăvit momentele cele mai importante ale «luptei pentru triumful naționnal», precum și progresele realizate în noua Spanie naționalistă, mai ales în domeniul social.

Generalul Franco, ocupându-se de raporturile cu străinătatea, a declarat că guvernul naționalist spaniol s'a bucurat încă dela începutul mișcării de simpatia unor țări al căror sprijin moral nu-l va uita niciodată.

«Atunci când războiul se

GENERALUL FRANCO

va termina și va fi triumfat justa cauză pentru care luptă guvernul naționalist, atunci toată lumea va recunoaște și va înțelege opera de eliberare națională realizată de el».

LUPTELE PE FRONTUL ARAGON

BURGOS, 18 (Rador). — Corespondentul Agenției Havas transmite:

Pe frontul Aragon, trupele republicane au atacat din nou pozițiile naționaliste situate la vest de Huesca. Lupta a durat dela ora 9 până la 13, fără însă ca republicanii să se fi putut apropia de pozițiile naționaliste, deși au dat patru asalturi.

Nu se pot încă cunoaște exact pierderile trupelor republicane, dar se pare că ele sunt mari.

*

SALAMANCA, 19 Rador). — Corespondentul agenției «D. N. B.» comunică:

Comunicatul oficial al Marelui Cartier General naționalist anunță că trupele naționaliste continuă urmărirea inamicului la sud de Albarracin, pe frontul Aragon.

Pe frontul Madrid, în sectoarele Brunete și la sud de Quijorna, trupele naționaliste au ocupat mai multe tranșee inamice. Deasemeni ele au capturat următorul material de război: un tun antiaerian, un tun antitanc, numeroase mitraliere și revolvere automatice, patru tancuri și o mare cantitate de muniții.

Aviația naționalistă a doborât 7 avioane republicane de bombardament și 5 avioane de vânătoare. Două avioane au fost grav avariate. Aviația naționalistă a pierdut un singur avion.

IMPOTRIVA CUI LUPTAM?

BURGOS, 19. — Generalul Franco a mărturisit unui prieten francez indignarea sa pentru marele ajutor ce Franța și Rusia l'acordă Spaniei roșii.

«Dușmanul nostru principal nu sunt trupele comuniste ci materialul rus, american, cehoslovac, englez, francez! Acest material a fost pus la dispoziție în atâta abundență încât trupele noastre la fiecare victorie «recuperează» mii și mii de tone de muniții.

Acest material, nimeni nu se mai îndoește, astăzi, că e procurat de aceia care la Geneva și Londra proclamă voința lor pacifică, organizează non-intervenția, având aerul că ei sunt salvatorii «Păcei mondiale».

„Nu vreau război, dar îl voi duce dacă va fi nevoie"

SHANGHAI 18 (Rador). «Nu vreau război, dar îl voi duce dacă va fi nevoie» Astfel afirmă ziarul «Taungpao» că ar fi vorbit mareșalul Ciang Kai Sek în cursul unei consfătuiri pe care a avut-o Kuling cu mai mulți conducători chinezi, reprezentând toate activitățile de ordin politic financiar și cultural.

In cercurile bine informate se afirmă că la această consfătuire în care s'au discutat evenimentele din China de Nord, s'a înregistrat o sporire a coeziunei naționale și s'a dovedit că China aprobă atitudinea guvernului central.

CHINEZII CER SCUZE

TIENTSIN 18 (Rador) — Agenția «Domei» anunță că generalul Sung Ce Yuan, comandantul armatei chineze din nordul Chinei, a prezentat scuze generalului Katsuki, comandantul armatei japoneze din acea regiune.

*

HONG-KONG, 19 (Rador). — Autoritățile militare declară că toate trupele britanice, cu excepția unei companii, vor fi retrase dela Shanhaikwan și concentrate la Tientsin, deși pentru moment nu par să fie de temut în acest oraș niciun fel de tulburări.

Garda ambasadei britanice din Tientsin nu a fost întărită și nu domnește nicio teamă cu privire la soarta supușilor britanici stabiliți în China de Nord.

*

NANKING, 19 (Rador). — Agenția Reuter crede a ști că în răspunsul pe care îl va da cererilor formulate ieri de japonezi, guvernul chinez va insista asupra necesității de a se respecta drepturile teritoriale suverane ale Chinei.

Răspunsul va conține deasemeni, probabil, și unele contra-propuneri a căror natură nu a fost încă divulgată.

*

SHANGHAI, 19 (Rador). — Din sursă străină foarte sigură se anunță că în Hopei se află în momentul de față patru divizii ale guvernului central chinez. Alte cinci divizii — trei de infanterie și două de cavalerie — înaintează spre Hopei, venind din Honan și Shansi.

După sosirea acestor cinci divizii, forțele guvernului din Nanking în provincia Hopei vor fi de cel puțin 200.000.

Profesorul Piccard vrea să facă o ascensiune la 32 de km.

NEW-YORK, 18 (Rador). — Profesorul Piccard a făcut azi un sbor cu un balon construit special de el și consistând dintr'o reuniune de numeroase baloane mici. Vestitul aeronaut a aterizat cu bine lângă localitatea Landing din statul Iowa, situată la 120 kilometri depărtare de localitatea Rochester, din statul Minnesota, de unde își luase sborul Piccard.

După ultimile știri sosite dela Landing, balonul cu care Piccard făcuse ascensiunea a luat foc azi după amiază. Nu se cunosc încă cauzele incendiului.

Piccard vrea să atingă, folosindu-se de un astfel de balon, înălțimea de 32 de kilometri.

ECOURI ȘI POLEMICI

Mareșalul Curții Regale face cunoscut că Măria Sa Marele Voevod de Alba Iulia, a terminat cu deosebit succes examenul de fine de an fiind promovat în clasa VI-a.

Cu prilejul festivităților dela Jiu s'a ținut la Polana, un important consiliu de miniștri, prezidat de d. prim ministru Gh. Tătărescu, la care au luat parte d-nii miniștri I. Inculeț, Valer Pop și R. Franasovici.

S'a discutat situația politică și s'au rezolvat diferite chestiuni curente.

D. Mareșal Averescu însoțit de fiica sa, d-ra Silvia Averescu, a sosit aseară la Milano. D-lsa a fost salutat în gară de reprezentanții autorităților italiene care i-au urat bun sosit.

D. Mareșal Averescu rămâne în Italia câteva zile după care se va duce în Franța.

Az dimineață au început examenele de admitere în cele 6 licee militare din țară. S'au prezintat numeroși candidați.

De două zile se află în Capitală profesorul H. Rupp dela Universitatea din Berlin.

Prin moartea senatorului Ivanovici, — întâmplată în urma unui acces de cord, în tren, în momentul în care vroia să părăsească gara de Nord, spre Constanța, a devenit vacant un loc în Senat.

Mâine fiind sărbătoare (Sf. Ilie), serviciile primăriilor au luat vacanță pentru Miercuri d. a., când se va reîntoarce în Capitală dela Predeal și d. Al. G. Donescu, primarul general.

La sfârșitul acestei luni, se va întruni Consiliul General al Municipiului, în care va urma să se soluționeze împroprietărirea invalizilor.

In acest scop, d. primar general Al. G. Donescu, a studiat posibilitatea de a aduce la îndeplinire acest deziderat important, al mutilaților marelui nostru răsboi.

In Capitală sunt: 134 cazuri scarlatină, 5 de angină difterică, 3 febră tifoidă, 8 pojar, 1 paralizie infantilă, 2 cărbune, 1 meningită și 1 tetanos, drept dovadă de câtă grijă are serviciul sanitar de bietul român.

Conferința Micii Ințelegeri, care fusese fixată pentru sfârșitul lunii August și primele zile ale lunii Septembrie — urmând a ține trei zile — a fost fixată pentru sfârșitul lui August.

Primindu-se o comunicare din partea d-lui Stoiadinovici, în care a arătat că primul ministru al Jugoslaviei este reținut în ziua de 30 August la Belgrad, und se va oficia un serviciu religios în memoria Regelui Alexandru, conferința se va ține în ziua de 28 August, la București.

In ziua de 17 orele 7.20, la începerea lucrărilor de exploatare a carierei de piatră cu No. 3 (Poieni) din dreptul km. 565+100, s'a surpat o stâncă surprinzând și rănind grav pe lucrătorii Petre Leon, Stanciu Pavel și Gheorghe Stoleriu. Primele ajutoare au fost date de dr. Desliu din Poeni. Răniții au fost imediat transportați la spitalul din Cluj cu autocamionul Florești Romana-Pieru.

Se știe că Uzinele Comunale au întocmit un plan pentru asanarea lacurilor din jurul Capitolei.

Conform acestui plan, după asanarea lacului Floreasca, vine rândul să fie asanat lacul Tei.

Atentat contra d-lui col. Koc, șeful organizației poloneze „Uniunea Națională"

VARȘOVIA 19 (Rador)— Corespondentul Agenției Havas anunță:

Aseară la ora 20 și 15 minute s'a comis un atentat contra d-lui colonel Adam Koc, șeful organizații politice «Uniunea Națională».

Atentatul s'a produs la Svidry Maly, în apropiere de Varșovia.

D. colonel Adam Koc n'a fost rănit.

Autorul atentatului, — care a aruncat o bombă asupra vilei în care se afla colonelul Adam Koc, — a fost prefăcut în bucăți. Explozia bombei a fost atât de puternică încât s'a auzit până în Capitală.

Ministrul internelor a plecat imediat la Svidry Maly pentru a conduce personal ancheta.

Atentatul are substrat po-

litic, — după credința generală.

180.000 de șomeuri la Paris

PARIS 18. — Potrivit raportului secretarului general al consiliului municipal parisian, reese că din statisticile încheiate de serviciile respective, în Paris și în întregul departament al Senei ,sunt sunt 180 mii șomeuri, calificați oficial și trecuți pe tabelele de asistență ale municipalității, rezultat al înspăimântătorei guvernări comuniste a jidovului Leon Blum.

Amelia Earhart definitiv pierdută

HONOLULU 19 (Rador)— Amiralitatea a pierdut orice speranță de a mai găsi pe aviatoarea Amelia Earhart.

Aseară s'a anunțat că cercetările au fost părăsite. Vasul port-avioane «Lexington» a primit ordin de a pleca la San Diego, unde se află baza sa.

TIPARUL INSTITUTULUI DE ARTE GRAFICE «EMINESCU» S. A., STR. ING. SALIGNY No. 2. TEL. 3.26.68

Redactor responsabil, V. OLANIUC STERE